Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1909 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 19 iunie 1955

Instituțiile extrașcolare

IN ȚARA NOASTRA, pe lîngă rețeaua largă de școli teoretice și tehnice, au fost înființate un mare număr de instituții extrașcolare — biblioteci, palate și case ale pionierilor — pe care copiii le frecventează cu regularitate.

Părinții și copiii prețuiesc aceste instituții care sînt de un real sprijin în educarea tinerei generații. Instituțiile extrașcolare contribuie la lărgirea orizontului copiilor, îi familiarizează cu tehnica nouă, le dezvoltă interesul pentru diversele domenii ale științei, artei, culturii, cultivă la copii dragostea pentru sport în aer liber, pentru munca fizică. La Palatul pionierilor din Orașul Stalin, copiii frecventează cu un deosebit interes cercurile de automecanică, strungărie, țesătorie și tricotaj. Aici, copiii — muncitorii, tehnicienii sau inginerii de mîine — au cel mai bun prilej să facă cunoștință de pe acum cu unele probleme ale tehnicii moderne. Pionierele care tricotează azi pulovărașe pentru păpuși, îndrăgesc de pe acum lucrul de mînă, se străduiesc să aleagă și să potrivească firele cele mai frumos colorate și cele mai durabile.

La Palatul pionierilor din orașul Arad funcționează „Cercul tinerilor tipografi". Aici se strîng după orele de curs pionierii dornici să cunoască tainele tipăririi ziarelor, cărților pe care ei le văd zilnic și le citesc. La Casa pionierilor din Tg. Mureș se desfășoară o remarcabilă activitate a cercului de aeromodelism, unde tînărul profesor Otto Hints a reușit să organizeze bine timpul liber al copiilor.

In unele case și palate de pionieri însă, activitatea cercurilor „tinerii matematicieni", „tinerii geografi" și altele e aridă, neinteresantă și neatrăgătoare prin faptul că se pun problemele în mod schematic, se „copiază" orele de curs. Acest lucru obosește copiii. Altele, cu toate că dispun de un spațiu larg și corespunzător din toate punctele de vedere, nu le utilizează suficient. Aceasta se întîmplă mai ales din pricina unor profesori sau instructori de pionieri care în activitatea cercurilor nu antrenează un număr cît mai mare de copii. Ei se mulțumesc să lucreze doar cu acei care dovedesc de la început înclinații deosebite, ori cu acei care sînt foarte disciplinați și înțelegători. Unii profesori sau instructori supraîncarcă copiii cu tot felul de acțiuni neinteresante fără a se gîndi cum se răsfring acestea în formarea caracterului lor.

Conducătorii și profesorii palatelor și caselor de pionieri au în primul rînd datoria să cultive la copii dragostea față de muncă, prietenia dintre ei și muncitorii fruntași în producție. Se pot organiza în acest scop vizite în fabricile sau uzinele din localitate, consfătuiri interesante, vii, care să atragă pe copii și care să nu aibă un caracter formal de paradă. Tot astfel, conducerea caselor de pionieri și a palatelor pionierești trebuie să dea o mai mare atenție organizării celor mai variate acțiuni în aer liber și să împărtășească din experiența lor și celor care lucrează în taberele de curte și orășenești.

Sportul trebuie să fie una din preocupările de bază ale copiilor în timpul verii. Gimnastica, înotul, ciclismul, tenisul de masă, volei-ul, excursiile — toate aceste discipline sportive trebuie să fie organizate în cele mai bune condițiuni. Copiii trebuie să fie antrenați în aceste discipline sportive numai după preferințe și posibilități.

Anul școlar a luat acum sfîrșit. A venit vacanța cu zilele de odihnă și distracție pentru copii.

După un an de muncă rodnică, pionierii și școlarii cei mai merituoși pleacă în tabere. Alții merg la sate, la rude; mulți rămîn însă în orașele și satele în care învață.

Odată cu sosirea vacanței de vară, instituțiile extrașcolare capătă o sferă și mai largă de activitate. Ele trebuie să constituie un factor principal în buna organizare a odihnei copiilor, să le asigure activități interesante, multilaterale.

De pildă, ce interesantă poate fi o excursie cu caracter științific documentar, o excursie pentru cunoașterea locurilor natale, a locurilor istorice, a țării! Sau cît de bine își pot duce acum activitatea cercurile tinerilor naturaliști. Vara, natura pune la dispoziția micilor naturaliști largi posibilități de experiență, o bogăție de plante, insecte din care pot face ierbare, insectare, pot îmbogăți cu noi specii de plante, insecte și animale muzeele caselor sau palatelor de pionieri, a școlilor.

Copiilor le place și se avîntă în acțiuni grele în care să-și arate îndemînarea, priceperea și curajul de a învinge greutățile. E bine deci să li se dea posibilitate copiilor de a vedea roadele muncii lor. Munca în grădină, la strînsul recoltei și diferite alte acțiuni de folos obștesc îi vor atrage cu siguranță și vor avea satisfacția să vadă că sînt folositori.

Cu cîtă bucurie vor participa copiii la activitatea cluburilor volante organizate de casele și palatele pionierilor, iar deplasările acestora într-o gospodărie colectivă sau de stat vor contribui la strîngerea legăturilor dintre țăranii muncitori și școlari, le vor da posibilitate copiilor să cunoască viața nouă a satelor patriei noastre. Sau, cu cît interes va fi urmărit un meci prietenesc cu o echipă sportivă a unei tabere de curte sau orășenești, un festival artistic dat de ansamblul casei sau palatului pionierilor într-una din aceste tabere.

Firește, acestea nu sînt decît cîteva din acțiunile pe care le pot organiza cei care lucrează cu copiii în casele și palatele de pionieri. Programul acestor instituții extrașcolare poate fi mult mai variat, aceasta depinzînd de priceperea și dorința activiștilor caselor și palatelor de pionieri de a face copiilor zilele vacanței vesele și pline de bucurii, de a organiza acțiuni în raport cu vîrsta, cu dorințele lor și cu necesitatea unei educații multilaterale.

Organizînd astfel activitatea în casele și palatele de pionieri, activiștii care lucrează cu copiii vor avea satisfacția că și-au făcut datoria ajutîndu-i pe copii să se odihnească cît mai plăcut, să învețe lucruri noi și să înceapă școala cu forțe proaspete.

Conferința organizației orășenești București a P. M. R.

Sîmbătă dimineața au început, în sala Casei Prieteniei Romîno-Sovietice, lucrările conferinței organizației orășenești București a Partidului Muncitoresc Romîn.

La conferință participă numeroși delegați și invitați: membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, conducători ai organizațiilor de masă, academicieni și alți oameni de știință, cultură și artă, conducători și fruntași în muncă din marile uzine și fabrici, activiști de partid.

In prezidiul conferinței au fost aleși tovarășii Gh. Apostol, prim-secretar al Comitetului Central al P.M.R., D. Coliu și N. Ceaușescu, membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Florian Dănălache, prim-secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R., Ștefan Bălan, președintele comitetului executiv al Sfatului Popular al Capitalei, colonel Ion Gheorghe, șeful Direcției Superioare Politice a Armatei, prof. Al. Graur, membru corespondent al Academiei R.P.R., Elena Iordachescu, prim-secretar al comitetului raional P.M.R. „V.I. Lenin", Cornel Lazăr, secretar al comitetului de partid al uzinelor „23 August", Nicolae Florea, fruntaș în producție de la Complexul C.F.R. „Grivița Roșie", Ana Velea, fruntașă în producție de la Atelierele centrale I.T.B.

Intîmpinat cu vii aplauze, tovarășul Gh. Apostol a transmis conferinței, din însărcinarea Comitetului Central al P.M.R., un călduros salut.

Darea de seamă asupra activității Comitetului orășenesc București al P.M.R. a fost prezentată de tov. Florian Dănălache.

Tov. Csilag Ludovic a prezentat apoi raportul comisiei de revizie.

In continuarea conferinței, numeroși participanți au luat cuvîntul în legătură cu rapoartele prezentate.

Lucrările conferinței continuă.

(Agerpres).

Pe șantierul național de la Ozana - Cracău

In primăvara acestui an, la Pipirig, în pitoreasca vale a Ozanei, străjuită de masivii păduroși ai munților Stănișoarei și de culmea Pleșului, s-a deschis șantierul național al tineretului Ozana-Cracău. Aici se construiește o rețea de cale ferată forestieră care va deschide perspective largi de dezvoltare localităților din raionul Tg. Neamț prin exploatarea pădurilor de fag ce se întind pe zeci de mii de hectare. Această lucrare, care va lega centrul forestier Ozana-Cracău de centrul raionului, a trezit un interes deosebit în rîndul tineretului nostru.

La îndemnul organizațiilor U.T.M., sute de tineri din regiunile Suceava, Iași, Bacău, Galați, Bîrlad, Cluj, Ploești și Regiunea Autonomă Maghiară, au venit să lucreze aici, cinstind prin muncă constructivă marea sărbătoare a tineretului, cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia.

IN CINSTEA Festivalului ȘI A ZILEI DE 23 August

La „Colțul Festivalului"

Seară liniștită de iunie. La clubul uzinelor textile „7 Noiembrie" din București, lumina învăluie perechile de dansatori care plutesc în legănări de vals pe lespezile de marmoră. E rîset și voie bună.

Dincolo de geamuri, mulțimi gălăgioase colindă marile bulevarde. Aerul e răcoros, ca după ploaie, trandafirii își risipesc petalele de carmin, teii risipesc mireasmă subțire și pretutindeni, ca o dăruire a tinereții, își face loc voioșia...

La club, reuniunea e pe sfîrșite. Petrecerea a fost frumoasă, lăsînd amintiri vesele, stîrnind în mulți fiorul unor noi prietenii și poate, cine știe, un început sfios de dragoste.

Asemenea serate au loc mai în fiecare zi la „Colțul Festivalului", din inițiativa comitetului organizației de bază U.T.M. Pentru cei din comitet, cu toate că n-o mărturisesc deschis, faptul că tinerii uzinei participă cu dragoste la toate acțiunile în cinstea Festivalului, constituie o mîndrie de seamă. La „Colțul Festivalului" s-au ținut în această perioadă, conferințe despre activitatea tineretului din Varșovia, s-a discutat cu aprindere despre darurile ce vor fi trimise și cine să le lucreze. Problema aceasta însă a trebuit reluată căci s-au ivit neînțelegeri pricinuite de unii care vroiau cu tot dinadinsul ca lor să le revină cinstea de a le lucra. Mai cu seamă s-au ridicat cu pretenții membrii brigăzii condusă de utemista Dumitrescu Elena de la țesătorie. Fetele ziceau că ele și-au luat angajamentul să depășească sarcinile de plan între 1—15 iunie cu 6 la sută și s-au întrecut singure, au realizat cu 22 la sută mai mult. Le-au potolit înflăcărarea alții, care se puteau lăuda și ei cu realizări tot la fel de mari... Fapt cert este însă că în momentul de față se lucrează cinci fețe de masă cu motive naționale, avînd pe margini, scris cu fire colorate în țesătură: Festivalul de la Varșovia—1955.

Tot la „Colțul Festivalului" au avut loc concursuri de ghicitori literare și, cu toate că pasajele au fost alese din cărți de curînd apărute, au fost mulți cîștigători.

In fotografie: un grup de tinere de la uzinele textile „7 Noiembrie" din Capitală au venit la „Colțul Festivalului" să afle noutăți despre felul cum se pregătesc tinerii din întreaga lume pentru marea sărbătoare a păcii și prieteniei.

După exemplul tinerilor colectiviști din Agriș

Cu cîteva zile în urmă... La sediul organizației de bază U.T.M. de la gospodăria colectivă „Partizanii păcii" din comuna Căzănești, raionul Rîmnicu Vîlcea, începuseră să se adune tineri colectiviști... Fusese anunțată o adunare generală de organizație deschisă. Era vorba să se discute inițiativa pornită de către tinerii colectiviști din comuna Agriș, regiunea Baia Mare, în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților și a zilei de 23 August. Ei au hotărît să întîmpine aceste două mărețe sărbători cu noi izbînzi în lupta pentru sporirea recoltelor, angajîndu-se să aplice în mod exemplar agrotehnica în acest scop. Tinerii colectiviști din Căzănești doreau din tot sufletul să se alăture acestei acțiuni prețioase și se strînseră acum să-și spună părerea, să-și chibzuiască angajamentele...

...A început ședința. Tinerii colectiviști și-au spus cuvîntul. Au arătat cît de prețioasă este acțiunea tinerilor colectiviști din Agriș în lupta pentru recolte îmbelșugate, că este un mijloc de seamă de a întîmpina cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților și ziua de 23 August cu noi succese în lupta pentru sporirea rodniciei ogoarelor. Și toți cei care au vorbit au arătat că se alătură cu însuflețire acestei chemări patriotice, luîndu-și angajamentul să aplice în mod exemplar agrotehnica la întreținerea culturilor.

Angajamentele lor au fost citite apoi de tovarășul Aurel Mojoiu, secretarul organizației de bază U.T.M. din gospodărie. „Noi, tineretul din gospodăria agricolă colectivă „Partizanii păcii" — începeau angajamentele tinerilor colectiviști din Căzănești — alăturîndu-ne chemării tinerilor colectiviști din Agriș, ne angajăm ca, în cinstea celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia și a zilei de 23 August, să realizăm...

...Tinerii colectiviști din Căzănești s-au angajat să depună toată rîvna și priceperea pentru a obține recolte sporite, să execute la vreme întreținerea culturilor, să dea tot sprijinul pentru ca la porumb, cartofi și floarea soarelui să se dea cel puțin trei prașile, să execute răritul și copilitul în timpul prielnic, să facă polenizarea suplimentară artificială pe o suprafață însemnată la porumb... Tinerii colectiviști vor da atenție și culturilor din grădina de legume și zarzavaturi a gospodăriei, pentru ca și aici să se culeagă recolte sporite. Ei vor da tot sprijinul la plivitul și prășitul legumelor și zarzavaturilor, la asigurarea grădinii cu apă, ajutînd la buna funcționare a canalelor de irigație, vor da culturilor îngrășăminte chimice suplimentare... În acest scop, ei au hotărît să mobilizeze pe toți tinerii să participe cu regularitate la muncă, să execute lucrări de bună calitate...

De a doua zi, munca tinerilor colectiviști la întreținerea culturilor a fost mai rodnică. Realizările obținute dovedesc hotărîrea lor de a înfăptui, în cît mai scurt timp, angajamentele ce și le-au luat alăturîndu-se tinerilor colectiviști din Agriș.

Corespondent
CONSTANTIN TUDOR

Mii de tineri în întrecerea socialistă

Pentru a munci mai rodnic în întîmpinarea Festivalului, mii de tineri se avîntă în întrecerea socialistă și organizează noi brigăzi de producție.

In întreprinderile din orașul Ploești și raioanele Cîmpina, Tîrgoviște, Pucioasa, din regiunea Ploești sînt cuprinși în întrecerea socialistă 95 la sută din tinerii muncitori. Ei își îndeplinesc și depășesc sarcinile ce le revin. Organizînd schimburi de onoare în cinstea Festivalului, tinerii mineri din regiunea Ploești au dat peste plan mai bine de 200 tone de cărbune.

In regiunea Bacău, în întîmpinarea Festivalului s-au mai încadrat în întrecerea socialistă încă 5.000 de tineri. Tinerii de pe șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz s-au angajat ca în cinstea Festivalului și a zilei de 23 August să imprime muncii un ritm mai viu și să termine străpungerea celor două tunele — intrare și ieșire — cu o lună înainte de termenul planificat. Ei muncesc acum cu avînt pentru a-și îndeplini cu cinste angajamentul luat.

In întreprinderile din Orașul Stalin, după 15 mai au fost cuprinși în întrecerea socialistă încă 1.320 de tineri și s-au mai organizat 14 brigăzi de producție. In același timp, în întreprinderile din regiunea Stalin au fost antrenați în întrecere încă 1.600 de tineri.

Pentru a-și îmbunătăți munca, în mai multe întreprinderi industriale și unități comerciale de stat din regiunea Baia Mare au mai fost organizate 47 brigăzi de tineret.

Succese noi în întîmpinarea Festivalului obțin și tinerii din regiunea Pitești. In această regiune 360 de tineri se întrec pentru obținerea titlului de „cel mai bun pe profesie".

Primirea de către Președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., Gh. Gheorghiu-Dej, a ambasadorului R. P. Polone, Jan Izydorczyk

Sîmbătă, 18 iunie, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, Gh. Gheorghiu-Dej, a primit în audiență pe ambasadorul Republicii Populare Polone, Jan Izydorczyk.

La audiență a fost de față ministrul Afacerilor Externe al R. P. R., Simion Bughici.

(Agerpres)

Însemnări — Un tînăr gospodar

In ziua cînd m-am dus la Rebrișoara, burnița. La sfatul popular erau adunați mai mulți țărani muncitori ca să asculte sfatul agronomului despre felul cum trebuie cultivați cartofii și porumbul pentru a obține o recoltă bogată. Aici l-am întîlnit și pe Gheorghe Cîrcu, deputat sătesc.

Cînd a fost ales deputat în sfat, Cîrcu nu prea înțelegea cum ar trebui să muncească. Era el secretar al organizației de bază U.T.M.; sarcinile organizației erau și ele legate de munca obștească, dar răspunderea era alta. Ajutat de deputații comuniști, a început să înțeleagă multe lucruri și să pună umărul acolo unde trebuie. Și cîte treburi obștești nu sînt într-un sat?

Cea mai ascuțită problemă pentru locuitorii din Rebrișoara era căminul cultural. Au început deputații să lămurească pe țărani să sprijine acțiunea de autoimpunere pentru construcția căminului. Cîrcu a umblat și el din casă în casă. Căminul a început să se înalțe văzînd cu ochii.

Rebrișorenii sînt oameni îndrăzneți și pretențioși în felul lor. Nu se mulțumesc niciodată numai cu ceea ce fac. Anul trecut au aflat că o parte din satele de prin apropierea Năsăudului au fost radioficate și au cerut și ei radioficare.

Cei de la sfatul raional le-au spus-o scurt: „Rebrișoara nu-i trecută în plan. Dacă puteți prin mijloace locale, faceți-o!" Inainte de toate trebuia aprobare de la regiune. S-au dus la sfatul regional de mai multe ori delegați din Rebrișoara. Și Cîrcu s-a numărat printre ei. Nu s-au lăsat pînă n-au obținut aprobarea.

Intr-o zi de toamnă, anul trecut, au venit în sat electricieni. Deputații au dat de veste cetățenilor, au procurat stîlpi, au săpat gropi și au ajutat la întinderea firelor. N-a trecut mult timp și în peste 180 de case au fost instalate difuzoare. Cîrcu, împreună cu alți tineri din sat — Toader Bozbici, Dumitru Pop, Ion Lăcătuș — au săpat numeroase gropi, au cărat și ridicat stîlpii pentru întinderea firelor.

Tot prin autoimpunere a fost construit peste pîrîul Gersa, ce trece prin Rebrișoara, un pod în valoare de 30.000 lei.

De multe ori Cîrcu a făcut apel la tineri să amenajeze șoselele și drumurile, să le pietruiască, să sape șanțurile de pe margine. Tinerii au răspuns. Tot ei au amenajat un teren sportiv și un pavilion descoperit pentru dansuri.

Cîrcu își iubește satul așa cum și-l iubesc toți rebrișorenii. Cu toții vor să-l vadă și mai frumos.

MARIN OPREA

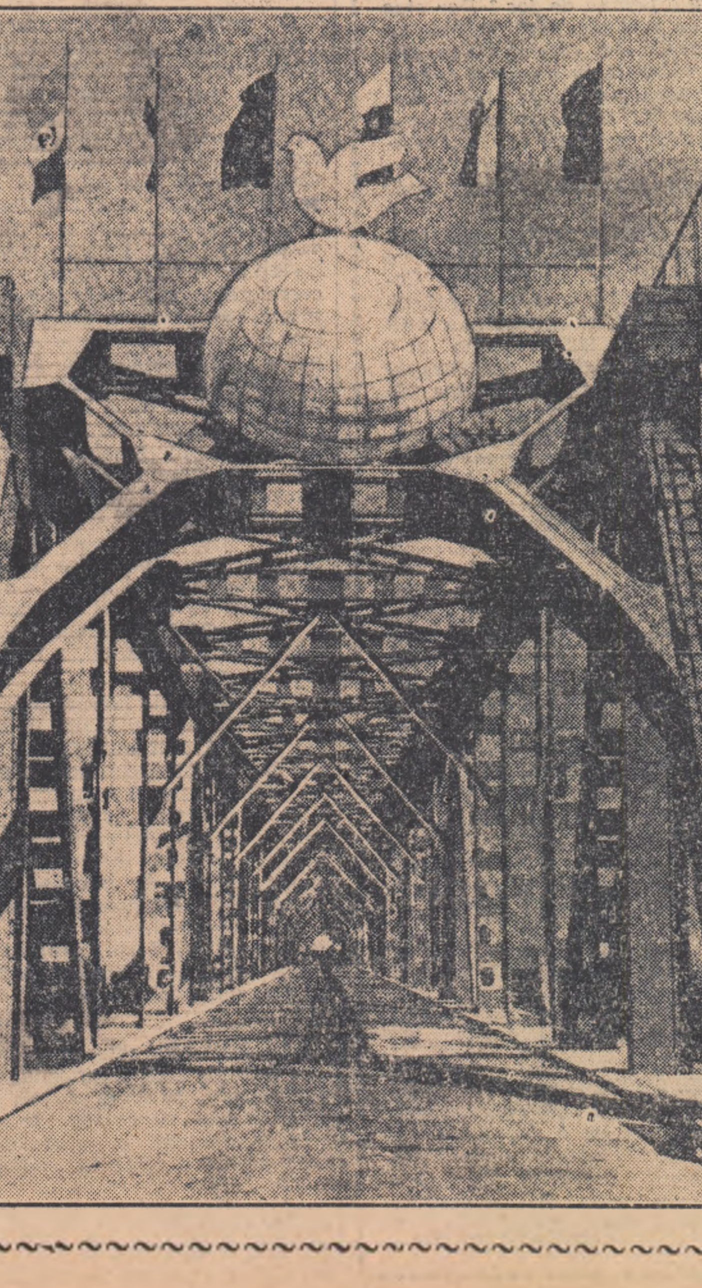
Podul prieteniei a împlinit un an

Intre Giurgiu și Russe, pe uriașa magistrală de oțel ce unește cele două maluri ale bătrînei Dunări, aleargă trenuri rapide, iar la „etajul II" al celui mai mare pod din Europa fîșîie lin cauciucurile mașinilor ce se îndreaptă spre București sau merg spre Sofia. Podul peste Dunăre reprezintă o mare înlesnire pentru dezvoltarea schimburilor economice și culturale între R. P. Romînă și R. P. Bulgaria precum și a schimburilor cu alte țări.

La „etajul I", așezat pe picioare uriașe de beton, ce poartă încălțări de piatră ca și cum ar avea de străbătut țări și mări, aleargă la Russe, spre malul bulgăresc, șinele căii ferate. Deasupra, la „etajul II", se desfășoară o alee largă cu trotuare asfaltate, străjuite de lampioane albe ca niște străjeri aliniați la o paradă. Jos, fluviul majestuos lovește în asalturi neîntrerupte învăluite în spumă picioarele măreței construcții. Pășind pe aceste locuri, simți o puternică emoție. Fiecare pilon masiv, fiecare tablier al arcadei îți aduce aminte de actele de eroism ale constructorilor podului prieteniei.

...Era în 1953. Podul își țintuia picioarele în adîncul Dunării. Intr-o încăpere special amenajată, numită cheson, fixată în apele fluviului, coborau să lucreze chesonierii. Aerul comprimat la o presiune de cîteva atmosfere era pompat de la suprafață. Chesonul 12 plutea la suprafață zdrobind asalturile valurilor care se fărîmau într-o spumă groasă. Lucrul în cheson cerea în aceste condiții mult sînge rece. Un tînăr nu prea înalt, dar lat în spate, cu fața brăzdată de soare și vînturi coborî în camera de sub apă. Apele Dunării veneau mari, crescînd din oră în oră. Trebuia acționat în mare grabă. In mod normal, nu s-ar fi reușit să se coboare chesonul în 16 ore pentru a se continua turnarea betonului. Ristea Nicolae ieși la suprafață, își adună băieții și hotărî să se lucreze incontinuu în cheson: un singur om sau cel mult doi oameni în adînc. Ceilalți îl vor schimba apoi. Vor lucra în felul acesta fără întrerupere. Inăuntru presiunea era constantă: 2 atmosfere. O toropeală ușoară îi cuprindea pe oameni. La zeci de metri sub Dunăre, chesonierii deschideau drum picioarelor de beton. Deodată chesonul începu să se aplece. Dacă mai dura puțin așa, catastrofa nu mai putea fi evitată. Era oare o greșeală de calcul?

O singură întrerupere a presiunii făcea ca apa din fundul fluviului să zvîcnească sălbatic în cheson. Un colț de pămînt, care cu o jumătate de oră mai înainte se mai vedea, era acum undeva sub apă. Chesonierul Smarăndoiu ezită să mai coboare în fluviu. Atunci Ristea, care abia ieșise la aer, intră din nou. După el veniră îndată și ceilalți. Au cercetat de unde venea pericolul: chesonul se aplecase deoarece dăduse de o piatră. La zeci de metri sub Dunăre, acolo unde n-a pășit niciodată vreun om, cei trei chesonieri au înlăturat obstacolul și treaba a mers mai departe. Pentru eroismul și dîrzenia sa, utemistul Ristea Nicolae a primit Ordinul Muncii clasa I-a; alături, pe pieptul său strălucește „Steagul Roșu al Muncii", înaltă distincție ce i-a fost conferită de către R.P. Bulgaria. Astăzi, Ristea lucrează la un alt șantier și în scrisorile pe care le schimbă cu prietenul său, constructorul bulgar Dimitr Penev, își aduce aminte cu drag de podul care leagă cele două țări surori.

...Situată în apropierea podului, insula Mocanu constituia un punct înaintat de luptă al constructorilor cu apele fluviului. Aci se găseau atelierele mecanice, fabricile de beton și un numeros utilaj greu. Fluviul, de obicei liniștit, era furios. Apele creșteau din oră în oră. Direcția șantierului hotărî evacuarea. Secția ateliere mecanice lucra însă mai departe comanda de piese pentru contrașine. Ca și cum nimic nu s-ar fi întîmplat, mecanicii spuneau: „Vom pleca cînd ultima piesă va fi gata"! Conducerea șantierului trimise mașini care să-i aducă pe țărm pe mecanici. Dar, în loc de constructori, sosise trecînd pe podețul ce se zguduia ca izbit de un berbece de piatră sub loviturile Dunării, un nou transport de piese. Victorie! Erau ultimele. Începuse evacuarea.

La 15 martie 1953, apele se ridicară brusc cu 8 metri peste nivel. Fluviul se repezi asupra insulei Mocanu și, măturînd totul în calea sa, se năpusti setos de răzbunare spre podeț. Acesta gemu scurt și veni în cap scufundîndu-se. Orice legătură cu insula Mocanu era acum tăiată.

Pe țărmul unde abia ajunseră, mecanicii priveau cum valurile jucau pe locul de unde plecaseră cu o jumătate de oră în urmă. Intregul utilaj era salvat! Peste cîteva săptămîni, oamenii aveau să se reîntoarcă pe insula pe care Dunărea pusese stăpînire vremelnică. După doi ani și trei luni, cu 7 luni înainte de termenul fixat, podul peste Dunăre — cel mai mare pod din Europa — era gata! Constructorii bulgari, romîni și sovietici se îmbrățișau sărutîndu-se pe obraji.

De la ziua aceea, a trecut un an de zile.

M. ZONIS

O muncă conştiincioasă

Insemnări despre activitatea unui instructor raional

Zilele trecute am fost în cîteva organizaţii de bază U.T.M. care sînt date sub instructaj tovarăşului Ianoş Ianău, instructor al comitetului raional U.T.M. Bacău.

— ...Astăzi lucrurile stau cu totul altfel; se simte că avem un tineret. Ştiţi... e mai vesel în sat. Cum să vă spun, ţi-e mai mare dragul să-i priveşti cînd se adună şi vorbesc despre lucratul într-un fel nou al ogorului pentru ca să dea rod mai bun, că porumbul trebuie semănat în pătrat... şi că o singură praşilă, he, he, e prea puţin !... Apoi cînd vine vorba despre rariţă, să vezi ce se mai aprind unii de parcă s-ar certa pentru vreo mîndră din sat ; de, aşa-s tinerii ! Dar nici la petrecere nu ni-e ruşine cu ei. Au făcut băieţii un ansamblu artistic !... Straşnic ! Să-i vezi cum joacă !... Şi-mi place de ei că-s disciplinaţi...

Nicolae Ghiorghian — un om încă tînăr, grăsun, dar vioi — se opreşte din povestit şi apropiindu-se de fereastră ne îmbie să privim afară.

— Il vedeţi — ne arată el parcă cu tot corpul, un tînăr care tocmai trecea prin faţa sfatului — e secretarul organizaţiei de bază U.T.M. Bun băiat. Nu de mult s-a reîntors din armată. Ii zice Ion Bălan. Sînt de 5 ani preşedinte în comuna Traian, dar aşa ajutor de la utemişti ca acuma n-am avut. Cînd e vorba de însămînţări sau altă campanie agricolă. Bălan cu comitetul lui se întrunesc aici, la sfat şi a doua zi gata, echipe de băieţi şi fete umblă prin circumscripţii şi duc muncă de lămurire... De ogoarele lor nici vorbă, sînt însămînţate la timp şi îngrijite aşa cum scrie la carte... Nimic de zis, n-avem ce ne plînge, ne ajută băieţii. Nu degeaba spunem noi comuniştii : ăştia-s activul nostru fără de partid. Dar să nu credeţi că aşa au fost ei întotdeauna, nu. Pentru treaba asta să-i mulţumim tovarăşului cu care aţi fost azi dimineaţă la şcoală, Ianoş Ianău...

Aşa instructor raional — continuă preşedintele — mai zic şi eu. Un om de ispravă. Nu-i ca ăl de acum un an şi jumătate care venea în sat cu bicicleta, se oprea la sfat, stătea ce stătea, întreba pe secretar dacă a încasat cotizaţia, se uita prin dosarul cu acte şi apoi, pe aici ţi-e drumul... Cu tovarăşul Ianoş se schimbă socoteala. In primul rînd întrebaţi prin sat cine nu-l cunoaşte. Toţi îl cunosc. Cînd a venit anul trecut prima oară în sat, mi-a spus : tovarăşe preşedinte, vreau să-i cunosc pe oameni mai întîi, altfel nu m-oi putea descurca în treabă. Şi aşa a făcut... Apoi nu degeaba avem acum peste 20 de utemişti. Pînă a venit tovarăşul Ianău la noi, nu erau nici 10. Astăzi să-mi arăţi un tînăr care să nu vină la treabă cînd îl cheamă organizaţia.

Cînd Ermina, fata lui Cristea, spunea că maică-sa nu-i dă voie să vină la şedinţe, la cor sau mai ştiu eu unde, tovarăşul Ianău îl lua de mînă pe secretar sau pe un alt membru din comitet şi împreună cu învăţătoarea Cojocaru — utemistă şi ea — se ducea la fată acasă. Odată, de două ori, pînă femeia se lămurea. Şi iată că Ermina vine astăzi şi la şedinţe şi la ansamblu, unde o chemi. Dar nu a fost de loc uşor...

Cînd Ianău a intrat în casă la Cristea, numai că nu l-au dat afară.

— Cum — începu mama Erminei — fata mea să umble cu ăştia, apoi să mi-o arate lumea cu degetul ? Nu! Nu! Să nu te prind fa, auzi ?

Instructorul a ascultat-o liniştit, apoi începu s-o lămurească cu răbdare... că dacă Ermina vine la şedinţă sau la căminul cultural, nu aude acolo nimic rău, ci dimpotrivă. S-a străduit să-i explice femeii pe înţelesul ei ce se discută acolo, ce fac tinerii, ce vrea organizaţia de la ei. Femeia l-a ascultat, dar pe Ermina tot n-a lăsat-o să se mişte de acasă. După ce instructorul a mai vorbit cu ea de cîteva ori, femeia i-a spus într-o zi fetei :

—Iţi dau voie să te duci la U.T.M., dar să nu ieşi din vorba tovarăşului de la raion...

După Ermina, au urmat vizite la părinţii altor fete.

Băieţii erau oarecum avantajaţi, nu trebuia să stea cît e ziua de mare şi nici seara, neapărat, lîngă fusta mamei. Cu toate acestea şi cu mulţi dintre ei trebuia să se ducă aceeaşi muncă. Cu Gheorghe Tofan, de pildă, care se depărtase de organizaţie şi de viaţa satului, era în urmă cu plata impozitelor şi a cotelor, comitetul organizaţiei de bază a avut mult de furcă, mai bine de o lună, dar a reuşit. Astăzi este printre tinerii fruntaşi ai satului. Aşa s-a întîmplat şi cu Gheorghe Vernica şi cu alţii.

Pentru că Traian a fost una din comunele mai grele, adică necesita o reorganizare aproape totală a muncii de U.T.M., cea mai mare parte a timpului Ianău şi-a petrecut-o la început aci, pînă cînd treaba s-a pus pe „roate" : a ajutat comitetul la alcătuirea planului, la repartizarea sarcinilor pe oameni şi l-a instruit cu toate problemele care interesau specificul satului. O atenţie deosebită a dat deschiderii anului de învăţămînt politic...

Unii tovarăşi spun despre Ianoş că are prea multă răbdare la oameni. Nu pentru că lor le-ar lipsi această calitate, dar la Ianoş o consideră exagerată. Dar nu-i chiar aşa. Ianoş ascultă cu atenţie ceea ce îi povestesc tinerii sau oamenii mai în vîrstă din sat şi trage învăţămintele cuvenite.

Cînd îl întîlneşti pentru prima oară pe Ianoş Ianău participînd la vre-o adunare de tineret sau la vre-o şedinţă, îţi face o deosebită impresie modestia lui. De cele mai multe ori evită să treacă în prezidiu — bine înţeles cînd îi merge. Se aşează într-un colţ lîngă ceilalţi participanţi şi ascultă. Participă la discuţii atunci — după cum spune el — „cînd e cazul". Iar după ce adunarea s-a închis, îi strînge pe tovarăşii din comitet şi-şi face observaţiile.

Aşa se poartă Ianoş şi în timpul cînd utemiştii şi tinerii petrec, se distrează. Nu se aşează la masa „oficialităţilor". Stă în mijlocul tinerilor, dansează şi rîde cu ei, le cîntă... După terminarea petrecerii iar îi adună pe tovarăşi şi-şi spune din nou părerea : ce lipsuri au fost în organizarea festivalului, balului sau reuniunii, în timpul desfăşurării şi ce anume va trebui făcut pe mai departe. De aceea îl iubesc utemiştii şi tinerii, de aceea e respectat : munceşte şi trăieşte în mijlocul lor.

★

Ianoş Ianău are un jurnal în care-şi notează zilnic probleme de organizaţie, de viaţă, impresii...

In primele pagini o situaţie exactă, îngrijit scrisă, pe rubrici, a fiecărui sat şi organizaţie de bază de care răspunde : Berbinceni : Suprafaţa... ce se cultivă... numărul locuitorilor tineri... din aceştia, utemişti... despre trecutul satului... Perspective pentru viitor... specificul satului... observaţii deosebite...

Am răsfoit jurnalul. În una din ultimele file scrise era notat : „Ce multă dreptate a avut tov. Ungureanu, secretarul organizaţiei de partid din Secuieni. Noi ne ocupăm încă puţin de utemiştii care se pregătesc pentru a deveni candidaţi de partid. Mîine voi trece iar pe la el, să vedem ce măsuri se mai pot lua..."

O altă filă: „Am fost supărat ieri... M-au criticat pe drept cuvînt. Atunci la ce bun toată supărarea asta? Cînd omul are dreptate, dă-i-o !... Mi s-a mai spus că lipsa cea mai mare pe care o am e că citesc puţin. Foarte just. Ce dracu, nu pot să-mi găsesc două sau trei ore libere pe zi pentru a lua o carte în mînă?... Imi voi revizui neapărat programul..."

Ne-am despărţit de Ianoş Ianău în comuna Buhociu. El a rămas aci.

— Faţă de alte organizaţii de bază, utemiştii de aici au o activitate mai slabă, a mărturisit Ianoş. Rămîn la ei cîteva zile. Secretarul organizaţiei de bază e nou şi trebuie ajutat mai mult...

Am plecat cu convingerea că în scurt timp tinerii din Buhociu nu vor fi cu nimic mai prejos decît tinerii din satele fruntaşe.

M. BURAN

Turliştii în întrecere

Îmbrăcaţi cu salopete de protecţie şi cu cascheta pe cap, încălţaţi cu cizme de cauciuc sau bocanci, turliştii trebăluiesc la talpa sondei, în podul ei sau în vîrful turlei, demontînd macaraua capului hidraulic. Ii cunosc toţi petroliştii. În numai cîteva zile oamenii aceştia sînt în stare să mute colosul de oţel de pe un deal pe altul.

Poţi să te apuci să-ţi construieşti o casă dacă nu ai instalată schela ? Tot aşa se întîmplă şi cu forajul. Dacă nu ai turla montată, nu-l poţi începe.

Brigada ?... Sînt în total 14 tovarăşi.

Constantin Ion, fiind unul dintre cei mai vîrstnici şi cel mai priceput în ale mutatului turlelor, le este şi responsabil. Munceşte în schelă de aproape 18 ani. Sute de sonde a mutat dintr-un loc într-altul. Omului acestuia „ghioceii" i-au nins din belşug tîmplele. Cînd reuşeşti să îndrăgeşti însă ca el peisajul petrolifer, să vezi cum sondele considerate înainte „seci" sînt redate producţiei, cînd vezi că aici la Moreni, unde odinioară peste 12 societăţi aservite capitalului străin — „Romino-Americana", „Vega", „Steaua Romînă", „Concordia" şi altele afirmau că nu există petrol, apar noi şi noi turle, într-adevăr îţi este cu neputinţă să nu fii tînăr.

Există în brigadă şi un alt tovarăş, mai în vîrstă ca toţi. E Căruntu Dumitru, care nu peste puţin timp îşi va serba a 62-a aniversare. Printre oameni merge vorba, şi tovarăşul Căruntu confirmă, că a refuzat pur şi simplu să iasă la pensie. Auziţi şi dumneavoastră îndrăzneală ! Să-i spună cineva lui că de acum încolo să stea în pridvor şi să aştepte poştaşul să-i aducă pensia ! Asta niciodată.

Aici în schelă a învăţat el meseria de turlist, acum vreo patruzeci şi nu ştiu cîţi de ani... Aici a furat tainele meseriei şi a încasat ca „un milion de ghionturi". Acele zile nu le-a uitat. Şi astăzi le mai vorbeşte celor tineri despre necazurile ce se abăteau peste capetele sondorilor de la Moreni cînd aici stăpîneau patronii.

Nu există om în schelă să-l fi auzit pe nea Căruntu înjurînd vreun tînăr. A arătat, a îndrumat, a ajutat totdeauna pe cei mai puţin pregătiţi.

Faţă de tovarăşii Constantin Ion şi Căruntu Dumitru, Zaharia Gheorghe, Conda Ion, Dobrescu Pantelimon, Preda Daniel, Matei Barbu şi Dospinescu Victor sînt „oameni noi". În toamna trecută s-au reîntors din nou la sondele de unde plecaseră în armată. Împreună cu tovarăşul Constantin, au format echipa care astăzi este cunoscută în întreaga schelă.

Responsabilul echipei are numai cuvinte de laudă pentru tinerii cu care munceşte.

Iosivoiu Gheorghe doar cu cîteva luni în urmă a împlinit 17 ani. „Un copil" — ai spune la prima vedere. Povestea venirii lui în echipa de turlişti pare interesantă. S-a întîmplat cam aşa. De mai multe luni de zile, Iosivoiu nu-şi găsea, chipurile, meseria care să-i placă. Dulgher, cizmar şi cîte altele nu încercase. Acum ajunsese cu colindatul la cea de turlist. La un moment dat se credea că mai bine s-o prinde apa de gîscă decît meseria de el. Cu răbdare Căruntu şi apoi Constantin l-au îndrumat şi au căutat să se apropie mai mult de sufletul lui.

— Măi Gheorghiţă, ce ai tu măi pe inimă ? — l-a întrebat moş Căruntu într-o zi.

— Ce să am... nimic — se apără el.

— Nu-ţi place aici la noi ?

— Ba da... îmi place....

— Păi atunci...

Iosivoiu şi-a trecut mîna prin părul răvăşit :

— Uite, nea Căruntule, încă nu mă ajung cu banii, asta e !

Nea Căruntu nu-i răspunse pe loc. El începu să-i povestească cum cîştigă cutare sau cutare, că unul şi-a cumpărat acum radio... dar, ce-i drept, ei se ocupă de meserie, nu lipsesc, se străduesc la lucru... Şi Gheorghe ar putea asta ! Nu ?

De atunci a trecut aproape un an. Dacă îl întrebi azi pe responsabilul echipei despre tînărul Iosivoiu, afli că din el va ieşi un muncitor de nădejde.

Intr-o zi, ce să vezi ? — îmi povesteşte dînsul. Unde crezi că-l văd ? Sus de tot, aproape de vîrful turlei. Am îngheţat. Dacă-l strig, poate să se sperie şi să cadă. Să-l las, n-ar fi trebuit. Nu ştiam, drept să-ţi spun, ce să fac. Uite aşa, afurisitul ăsta m-a fiert aproape două ore. La început, cînd s-a dat jos, am vrut să-l cert. Dar cînd l-am auzit că vrea şi el „o muncă mai importantă"...

E drept, acum Iosivoiu n-are dreptul să se urce decît pînă în podul turlei. Dar nu este departe timpul cînd va putea ajunge şi în vîrf. Depinde doar de el ca timpul acela să vină mai repede.

★

Trecuse o ploicică peste întregul orăşel. Spălase văzduhul prospeţindu-l şi bătuse război împotriva prafului. Acum se răcorise. Se însera. Pînă la această oră n-a fost chip să-l prind pe nea Constantin două clipe în acelaşi loc.

Acum însă, cînd în vale, în orăşelul petroliştilor, becurile răspîndeau de mult lumina aurie, amîndoi mergeam agale pe poteca ce înconjoară staţia de desbenzinare şi şerpuieşte apoi către sonde, pierzîndu-se în cele din urmă în şoseaua abia stropită.

Aflasem cu puţin timp înainte că echipa de turlişti pe care o conduce este în întrecere cu cea condusă de Tudorache Vasile, un brigadier tot atît de priceput. Mai aflasem că amîndouă echipele îşi depăşesc cu mult sarcinile de plan. Despre aceste lucruri l-am rugat pe nea Constantin — cum îi spun turliştii — să-mi vorbească.

— Da, sîntem în întrecere de aproape patru luni. Ştii, Tudorache este unul dintre turliştii cei mai pricepuţi la noi. Mi-a fost teamă să mă întrec cu el la început. Dar, spune-mi, poţi să nu primeşti o asemenea chemare cînd porneşte din suflet ? Băieţii mei — căci aşa le spune celor din brigadă — mi-au dat mult curaj. „Amîndouă echipele vom avea de cîştigat" — mă încurajau ei. Pe cei cu care lucrez îi cunoşteam destul de bine. Ştiam cum munceşte fiecare. Şi ne-am decis: „Acum sîntem în întrecere".

La început ne depăşeam norma cu 5-10 la sută, iar cei din echipa lui Tudorache cu 6-8 la sută. În luna următoare cifrele astea fură lăsate în urmă. Veneau altele să le ia locul: 10-15 procente peste normă. După aceea am trecut de 20.

Se apropia ziua de 1 Mai. Oriunde te întorceai, în toată schela auzeai vorbindu-se numai de angajamente sporite.

— Dar cum nea Constantine — mi-a zis într-o zi Conda Ion — noi nu ne luăm un angajament, ştii, aşa, mai important ?

Ce am înţeles eu din cuvîntul important ? Aveam pe timpul acela de mutat turla 160-Colibaşi, în 4 zile şi 13 ore. Ne-am sfătuit, am calculat şi am văzut că o vom da celor de la foraj cu 12 ore înainte de termen. De unde pînă acum în vîrful turlei nu munceau decît 2-3 tovarăşi, acum şi Tiseanu şi Cătănescu şi Preian şi Zaharia şi Dobrescu — cu toţii erau sus odată cu zorile.

Tudorache a auzit de noul nostru angajament. Împreună cu cei din echipa lui şi-au luat şi ei unul.

...Se înserase de-abinelea. În casele petroliştilor din Moreni se auzeau cîntece. La un moment dat, credeam că asta a fost totul cu întrecerea, dar nea Constantin — mă obişnuisem să-i zic şi eu aşa — m-a întrebat :

— Mai departe te interesează ? Alături de cele două echipe s-a alăturat şi cea a lui Predescu. De atunci întrecerea continuă. Acum nu glumim : depăşirile sînt de ordinul sutelor. Dacă vrei cifre, iată-le: 115, 120, 135, iar echipa lui nea Constantin Ion şi-a întrecut norma în luna trecută cu peste 145 la sută. Numeroase turle au fost mutate în această perioadă cu multe zile înaintea termenului fixat.

M-am despărţit de nea Constantin cînd de undeva din apropiere o sirenă vestea schimbul de noapte.

...Mergeam spre Moreni şi mă gîndeam la o altă discuţie avută cu tovarăşul Frăţiloiu, directorul adjunct al schelei : n-ar fi rău ca şi forajul să meargă aici în pas cu faptele turliştilor...

I. NEACŞU

Darea din nou în exploatare a sondelor este o preocupare de seamă a petroliştilor noştri.

In fotografie : una din numeroasele brigăzi care în curînd va organiza munca de reactivare a sondei (din jurnalul de actualităţi Nr. 23 al Studioului de filme documentare „Al. Sahia")

Emisiuni muzicale dedicate Festivalului

În săptămîna de la 20 la 26 iunie, staţiile noastre de radio consacră numeroase emisiuni muzicale celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor care va avea loc în vara acestui an la Varşovia.

Inregistrări de la cel de al doilea Concurs naţional al tinerilor solişti, una din manifestările artistice importante care au loc în ţara noastră în întîmpinarea Festivalului de la Varşovia, vor putea fi ascultate luni ora 18,15 pe programul I, marţi ora 22,10 pe programul I, joi, ora 18, pe programul II, sîmbătă, ora 15,35, pe programul II şi duminică, ora 12,40, pe programul I.

Tineri prieteni ai pădurilor

TG. MUREŞ (de la corespondentul nostru). — În masivele din Călimănel, Gudea, Bătrîna sau Voivodeasa se fac uriaşe plantaţii pentru reîmpădurire.

Cîndva, pe timpuri, aceste masive au fost acoperite cu păduri întregi de tot felul de arbori dar, tot atunci, pe timpurile regimului burghezo-moşieresc, societăţile capitaliste forestiere „Lomaş" şi „Foresta" au tăiat fără nici o milă aceste păduri frumoase şi au lăsat munţii golaşi.

Refacerea patrimoniului silvic, în zilele noastre, a devenit o acţiune care ia proporţii tot mai mari.

Numai în cursul anului 1954, în cadrul ocolului silvic din Topliţa, au fost plantaţi peste un milion puieţi de răşinoase şi au fost puse seminţe în peste 500.000 cuiburi.

...După cîţiva kilometri de urcuş, trecînd peste pîrîul Măgheruş în Valea Seacă, vezi de o parte şi de alta o suprafaţă de 33 hectare cu puieţi de curînd plantaţi. Această plantaţie a fost făcută sub supravegherea pădurarului Croitoru Petre, care lucrează în acest domeniu de mai bine de 30 de ani. Plantări întinse s-au făcut şi în Călimănel, sector de care răspunde brigadierul Pall Somoi.

Anul acesta, în cadrul „Lunii pădurii", în raionul Topliţa au fost obţinute rezultate frumoase. Astfel, au fost plantaţi : 1.600.000 puieţi şi puse seminţe în peste 200.000 cuiburi.

În această acţiune, un ajutor preţios l-au dat organelor silvice — organizaţiile U.T.M. şi pionierii. Numai elevii şcolilor de 7 ani din Gălăuţaş şi Sărmaş au plantat pe terenul degradat din perimetrul „Pîrîul adînc" 10.000 puieţi de molift şi salcîm. În parcul preventoriului din Topliţa, elevii şcolii profesionale metalurgice au ajutat la plantarea celor 5.000 puieţi de molift. Tot în parc, pentru atragerea păsărilor folositoare în combaterea dăunătorilor, utemiştii de la ocolul silvic au aşezat în copaci 15 culburi artificiale, iar pionierii din localitate şi-au luat angajamentul să facă 60 zile de muncă voluntară la întreţinerea pepinierelor.

Concursurile sportive ale tineretului

Intreceri viu disputate în regiunea Hunedoara

Aproape în fiecare zi poţi întîlni pe terenurile de sport din satele şi oraşele regiunii Hunedoara sute şi chiar mii de tineri şi tinere care participă cu însufleţire la diferite întreceri sportive închinate Festivalului de la Varşovia. În Valea Jiului, de pildă, există o permanentă preocupare a colectivelor sportive şi a organizaţiilor de bază U.T.M. din întreprinderi şi instituţii faţă de buna organizare şi pregătire a concursurilor sportive ale tineretului. Un interes deosebit îl manifestă faţă de această acţiune membrii comitetului raional C.F.S. Petroşani. La sfîrşitul fiecărei săptămîni au loc la sediul acestui comitet şedinţe de lucru a comisiei raionale de organizare a Concursurilor sportive ale tineretului la care se discută şi se iau măsuri ce trebuiesc să ducă la antrenarea unui şi mai mare număr de participanţi.

Pînă în prezent au fost organizate în toate colectivele sportive din Valea Jiului nenumărate competiţii de volei şi handbal la care au participat sute de tineri şi tinere. La Petroşani, alături de întrecerea „celor mari", au mai avut loc şi competiţii de volei rezervate „celor mici" din şcolile elementare şi profesionale. La întrecerile de volei din faza pe raion, elevii Şcolii profesionale de cărbune din Lupeni dovedind o bună pregătire tehnică şi fizică, au reuşit să obţină cu succes cele mai bune rezultate. La victoria acestei echipe a contribuit în mod deosebit profesorul de educaţie fizică Ioan Ciortea care a desfăşurat zi de zi o muncă neîntreruptă şi plină de însufleţire pentru pregătirea echipei.

În fiecare după-amiază şi în special atunci cînd terenul de fotbal al colectivului „Minerul Petroşani" era liber, comitetul raional C.F.S. Petroşani programa diferite întreceri de atletism, închinate Festivalului, cu care prilej majoritatea participanţilor îşi treceau şi normele complexului G.M.A. În ultimele 15 zile, mai bine de 500 de tineri şi tinere din oraşul Petroşani au trecut cu succes diferite norme ale complexului G.M.A.

De asemenea în cadrul colectivului sportiv al Şcolii profesionale de cărbune din Petroşani există în prezent o serioasă preocupare faţă de întrecerile sportive ale tineretului. Cu ajutorul organizaţiei de bază U.T.M. şi a conducerii acestei şcoli, au putut fi antrenaţi la întrecerile interclase la şah 140 de participanţi, la volei 120, la atletism 200, iar la fotbal 45.

Tot în cinstea Festivalului într-o serie de colective sportive din Valea Jiului, Vulcan, Lupeni, Petroşani şi Petrila se desfăşoară serioase pregătiri ale tineretului de atletism, lupte, fotbal, tir, volei etc. În curînd, urmează ca aceşti sportivi să susţină primele întreceri amicale cu sportivii din diferite localităţi vecine.

R. TEODOR

Foileton

Unde dai şi unde crapă...

Prietenul meu pe care-l întîlnesc în fiecare dimineaţă în staţia tramvaiului, de aproape doi ani, fără să ştiu cel puţin cum se numeşte, are o faţă cu aspect... peticit. Pe faţă îi apar, cu regularitate în ultimul timp, schimbate din două în două zile, aplicaţii artistice de plasture ce ascund tăieturi de la ras.

— Lamele astea de ras sînt tare proaste — se scuză el amărît, mîngîindu-şi ostentativ faţa.

Deunăzi, un reviriment în aspectul obişnuitului meu tovarăş din staţia de tramvai mi-a reţinut atenţia.

— Ştii — îmi şopteşte el tainic — a sosit la depozit un stoc de lemne... aur nu altceva : uscate, esenţă tare, pe alese... Nu pierde ocazia !

În clipa aceea bucuria îşi strecura radiaţiile pe faţa lui printre aplicaţiile artistice de leucoplast.

Poate aş fi uitat acest incident mărunt dacă într-o zi nu ar fi sosit în redacţie sezisarea unui cititor al ziarului nostru.

„Cetăţenii sînt nemulţumiţi de calitatea lamelor de ras „Bucureşti". Cerem să se ia măsuri..."

S-a procedat cu ea aşa cum de obicei se procedează cu alte numeroase sezisări. Faptul fiind constatat real, s-a trimis forurilor în drept, respectiv Ministerul Gospodăriei Comunale şi Industriei Locale, o adresă în care se cerea să se procedeze la rezolvarea deficienţei şi să ni se comunice măsurile luate. Am aşteptat, zece, cincisprezece zile, termenul legal. Aveam de gînd să revenim, cînd iată că la redacţie soseşte un plic, iar în interior un răspuns la adresa noastră.

„La adresa dvs. referitoare la sezisarea unui corespondent vă comunicăm următoarele :

Calitatea şi gradul de umezeală al lemnelor de foc (vechimea de la data tăierii) sînt fixate prin STAS-ul nr. 2340... Nerespectarea constă în faptul că s-au livrat lemne cu o vechime mai mică de 4 luni de la tăierea lor... Sezisaţi fiind de asemenea cazuri, am cerut M.I.L.H.C. să ia urgente măsuri şi a dispune unităţilor sale furnizoare pentru respectarea întocmai a condiţiunilor prevăzute în STAS-ul nr. 2340, lucru pe care l-a făcut şi prin ordinul său circular nr. 718 din 17 martie a.c. şi pe care îl anexăm în copie iar noi am emis instrucţiunile nr. 2700 a.c. către toate secţiile „Combustibil" din cadrul comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, cît şi întreprinderilor regionale de combustibil, prin care s-a interzis preluarea furniturilor de lemne de foc, care nu corespund susmenţionatului STAS. ...Semnat : Director general adjunct, St. Procopiu".

Ce-i asta ? Lemne de foc ? Dar cine s-a plîns de calitatea lor? Trebuie să fie o greşeală. Am luat din nou plicul, am confruntat cu numărul nostru. Totul era în ordine. Nu se făcuse deci nici o greşeală. Dar cum a ajuns o sezisare despre lame de ras la Direcţia aprovizionării cu lemne de foc ?

Care va-să-zică : unde dai şi unde crapă ?

Ne-am imaginat o clipă reacţia ce a stîrnit-o sezisarea noastră. Plicul a ajuns la Ministerul Gospodăriei Comunale, a fost deschis la registratură. Un arhivar miop sau grăbit a citit „lemne de ars" în loc de „lame" şi a fixat irevocabil unghiul de marş al hîrtiei : către Direcţia lemnelor de foc. Acolo alţii au citit cam la fel şi au dat alarma : „cetăţenii sînt nemulţumiţi de calitatea lemnelor de foc"... În clipa următoare, întregul aparat administrativ s-a pornit în scîrţîitul harnic al peniţelor şi răpăitul intermitent al maşinilor de scris. Se luau măsuri !

Circulări, ordine, instrucţiuni, referate, adrese către alte ministere... Acolo, din nou circulări, instrucţiuni.

Dintre hîrtii îmi răsare imaginea prietenului necunoscut din staţia de tramvai. Radiază : „Ştii, au sosit lemne de foc, aur nu altceva..." „Nerespectarea celor de mai sus atrage..."

O furtună uriaşă stîrnită în unităţile şi depozitele din ţară în urma unei nevinovate lame de ras.

Unde dai şi unde crapă !

Ceri să se ascută mai bine o lamă de ras şi crapă lemnele tăiate în pădure, înainte de termenul STAS.

Nu ştiu de ce, dimineaţa îl ocolesc pe amicul meu necunoscut. Cînd îi văd de departe ornamentaţiile de leucoplast, mă fîstîcesc şi iau din greşeală un alt tramvai. Mă frămîntă să-i propun o răzbunare diabolică : să intre neanunţat, netrecut prin registratură, în cabinetul directorului (cel cu lamele) şi acolo, fără chip de eschivare, să-l radă prompt cu o lamă „Bucureşti". La sfîrşit, să-l împodobească festiv, în loc de leucoplast, cu petice de adrese, instrucţiuni şi referate.

Oare ar avea vreun efect ?

GH. PIETRARU

Jurnal artistic

Solii muzicii populare chineze

O veche vorbă chinezească spune : „După sunet poţi afla inima omului. Cînd omul simte o bucurie, o redă în cuvinte. Iar cînd cuvintele nu-i ajung, o cîntă". De milenii, poporul chinez a cîntat bucuriile şi greutăţile sale, victoriile şi durerile sale înscriindu-le în acea carte de aur originală care este tezaurul creaţiei sale populare. Cultura muzicală chineză este una dintre cele mai vechi ale lumii. Încă în mileniul al treilea î.e.n., învăţatul Liu-Lun a căutat să cerceteze această mare comoară şi a creat prima teoretizare a acesteia, făurind prima concepţie din lume despre muzica pentatonică (întemeiată pe cinci sunete). El a explicat cele cinci sunete, le-a dat nume diferite, după păturile sociale existente în vremea lui : de la ţăran (iu) la împărat (kon). Muzică se făcea din cele mai vechi timpuri în China. Legendarului „împărat galben" (de prin veacul al 28-lea î.e.n) i se atribuie „Cîntecul porţii înnourate" cîntat cu veacuri în urmă. Despre urmaşul său Şun (care ar fi trăit cam în jurul anului 2250 î.e.n.) Confucius spune că ar fi creat o muzică frumoasă şi bună. Confucius însuşi a preţuit valoarea etică a muzicii, a notat unele cîntece ş.a.m.d.

Iată o serie de lucruri pe care nu ne-ar fi fost greu să le găsim în cărţi de istoria muzicii. Dar muzica populară chineză noi nu am prea cunoscut-o neavînd decît rareori prilejul să o auzim. De aceea concertele orchestrei de muzică populară chineză care ne vizitează ţara au fost primite cu profund interes. Ştiam că este o muzică plină de pitoresc, ştiam că ea constituie o mîndrie a poporului chinez. Concertele orchestrei ne-au dovedit în chip strălucit forţa, profunzimea folclorului chinez, vitalitatea geniului muzical al marelui popor prieten.

★

Mai întîi cîte ceva despre aspectul orchestrei. Ea este organizată, ca mai toate orchestrele, pe baza a trei categorii de instrumente, cu coarde, de suflat şi de percuţie. Astfel, în stînga dirijorului se află cei care cîntă la instrumentele de coarde din familia „er-hu" şi „tuei-ho". Sînt instrumente cu două corzi, care se sprijină pe genunchi şi la care sunetul este produs cu un arcuş. La baza instrumentului este o cutie de rezonanţă care amplifică sunetele. Aceste instrumente sînt de felurite mărimi şi au timbre diferite putîndu-se realiza cu ele melodii de o mare căldură şi dulceaţă a sunetului. Ci-Jan-Jue, un talentat solist al orchestrei, a dat dovada măiestriei sale şi a resurselor instrumentului „er-hu" în lirica melodie „Cale luminoasă" de Lu-Tian-Hua, un eminent compozitor chinez. Iar Ma-Guan-Lun, acompaniat de orchestră, a cîntat cu vioiciune la „tuei-ho" muzica din drama Ha-nan. Un instrument interesant este şi „Pi-pa" care aduce cu ghitara cunoscută nouă.

Instrumentele de suflat sînt variate. Aşa este de pildă „So-na", un soi de cornet putînd scoate sunete amintind pe cele ale diferitelor păsări. Cu umor şi farmec Iu-Fun-Tun a interpretat la So-na partea solistă din melodia „Toate păsările cinstesc pasărea Phoenix", în care onomatopeele ingenios realizate se întreţes cu melodia. Interesant este şi instrumentul „Sou" cu cinci mici ţevi sau fluerul Cuen-ţzî cu şase deschizături ş. a.

Instrumentele de percuţie, care au rol de seamă în susţinerea ritmică a orchestrei, sînt şi ele variate — de la toba cu sunet plin şi puternic, la mici instrumente de lemn cu sunete firave şi fine.

Evident, aspectul unei asemenea orchestre este foarte pitoresc. Dar nu în acest pitoresc rezidă secretul faptului că orchestra te cucereşte de-a lungul concertului. Dacă n-ar fi decît aspectul pitoresc, ascultătorul s-ar plictisi repede, atenţia i-ar slăbi. Or aceasta nu se întîmplă nici pe departe. Secretul succesului solilor muzicii populare chineze rezidă în frumuseţea melodiilor interpretate. Deşi este sigur că unei urechi neobişnuite cu muzica chineză îi scapă o serie de subtilităţi, de nuanţe, multe din lucrările din programul prezentat au cucerit mintea şi inima ascultătorilor. Cîntecul „La moara mică", la început vioi, apoi reculegîndu-se într-o tihnită nostalgie şi, în sfîrşit, izbucnind într-un dans cu caracter bărbătesc ; capricioasa melodie clasică „Primăvăratic clar de lună" executată la „Pi-pa", evocînd cu o mare forţă de expresie imaginea munţilor şi rîurilor Chinei şi a sufletului oamenilor din partea locului ; lirica „Întîlnire fericită" cu bucuria care se degajă din ea, redată cu virtuozitate, de Van Ten Ciui ; dansul „Iao" care redă fericirea după eliberare ; melodia populară plină de tristeţe din Canton interpretată de Fan-Hau ; cîntecul clasic „Primăvărateca lumină a soarelui", executat de instrumentişti la „pi-pa", pe dinafară, cu plasticele lor cadenţe solistice ; vechea melodie clasică „Guan Lui Sau", din veacul III. î.e.n., în care este cîntat eroismul viteazului care l-a ucis pe tiranul ce domnea cu un veac înainte — toate acestea dovedesc varietatea folclorului muzical chinez, conţinutul său bogat de idei şi emoţii, valoarea sa artistică nepieritoare. Eminentul istoric chinez Sim-Ţian din veacul al II-lea î.e.n. scria :

„Cuvintele pot fi înşelătoare... doar muzica este aceea care nu poate minţi". Într-adevăr, sinceritatea, dăruirea artistică neprecupeţită sînt caracteristice muzicii ascultate şi interpreţilor ei. Această sinceritate şi dăruire artistică am putut-o aprecia, de pildă, la basul Cian-Guan-Hua atît în interpretarea frumoaselor melodii chineze „Rîul Huan-He cu 18 cotituri" şi „Cîntecul căruţaşului" ca şi în redarea expresivă a cîntecului romînesc „Cine m-aude cîntînd" de Tiberiu Brediceanu (cîntat în romîneşte cu evidentă înţelegere a caracterului naţional al cîntecului).

Toate aceste calităţi fac ca manifestările artistice ale orchestrei populare chineze să fie urmărite în Capitală şi în ţară cu interes, cu plăcere de iubitorii de muzică de la noi, care găsesc în ele un prilej de satisfacţie estetică şi de învăţăminte. Concertele orchestrei de muzică populară chineză dirijată de Cin-Pen-Cian contribuie astfel la cunoaşterea artei marelui popor prieten, la strîngerea legăturilor dintre popoarele noastre unite în lupta pentru pace şi socialism.

C. TEODORIU

Hotărîrea Consiliului de Miniştri al R. P. R. cu privire la dezvoltarea creşterii oilor

Dezvoltarea creşterii oilor are o deosebită însemnătate pentru economia naţională. Creşterea oilor este izvorul principal de aprovizionare cu lînă şi blănuri a industriei uşoare şi casnice în vederea producţiei de îmbrăcăminte necesară oamenilor muncii; ea este, de asemenea, una dintre cele mai de seamă surse de aprovizionare a populaţiei de la oraşe şi sate cu carne, lapte, brînză şi alte produse alimentare, contribuind la îmbunătăţirea continuă a nivelului de viaţă a celor ce muncesc.

Condiţiile naturale, de sol şi climă, din ţara noastră sînt deosebit de favorabile dezvoltării creşterii oilor. Munţii Carpaţi, cu bogate păşuni alpine, dealurile subcarpatice şi platoul Transilvaniei, cu mari recolte de fîn, văile rîurilor, şesurile şi bălţile Dunării sînt imense bogăţii naturale care pot şi trebuie să fie mult mai bine valorificate pe calea dezvoltării creşterii oilor. Păşunile şi fîneţele naturale se întind în ţara noastră pe suprafeţe totalizînd peste 4 milioane hectare, din care, peste un milion hectare, goluri de munte.

Datorită condiţiilor naturale favorabile şi avantajelor materiale obţinute de crescătorii de oi, ţărănimea noastră se ocupă de multe secole cu creşterea oilor şi are o deosebită dragoste pentru această îndeletnicire tradiţională, în care a cîştigat o îndelungată experienţă. Sînt bine cunoscute turmele de oi din Vrancea, Valdeeni Vîlcea, Dobrogea, Bran, Poiana Sibiului, Covasna, Caransebeş, Năsăud, Maramureş, Suceava, care, pe lîngă producţiile mari de lînă, brînză şi blănuri, au constituit, în acelaşi timp, centre însemnate de creştere şi răspîndire a oilor de rasă.

Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romîne acordă o mare importanţă dezvoltării creşterii oilor, îmbunătăţirii calităţii şi sporirii productivităţii lor la lînă, lapte şi carne.

În urma măsurilor luate de partid şi guvern pe baza hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953 şi a Legii nr. 6/1953 privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creşterii animalelor pe anii 1954-1956, s-au realizat unele succese în creşterea numărului de oi şi în deosebi în îmbunătăţirea raselor, prin sporirea numărului de oi cu lînă fină şi semifină.

Fără eforturi deosebite, la sfîrşitul anului 1954, numărul de oi cu lînă fină şi semifină pe întreaga republică a crescut cu aproape un milion de capete faţă de 1950.

Aceasta arată că dacă Ministerul Agriculturii şi Silviculturii ar fi dus o muncă sistematică şi stăruitoare pe linia sporirii numărului de oi cu lînă fină şi semifină, efectivul acestora s-ar fi putut dubla în această perioadă.

Un rol important în îmbunătăţirea efectivelor de oi în ţara noastră l-a avut sectorul agricol de stat, care a livrat în perioada 1949—1954 peste 145.000 berbecuţi şi mieluţe, din rasele cu lînă fină şi semifină.

Din numărul total de oi pe care le deţin unităţile agricole de stat, peste 90% sînt cu lînă fină şi semifină. Unele unităţi agricole de stat au reuşit să obţină producţii ridicate de lînă. Astfel, la staţiunea experimentală zootehnică din Palas, regiunea Constanţa, s-a obţinut o producţie medie de 6,3 kg. lînă la o turmă de peste 1.100 oi merinos recordul fiind deţinut de berbecul cu numărul matricol 27, care a dat 13,5 kg. lînă la o tunsoare. La gospodăria agricolă de stat Valea lui Mihai, regiunea Oradea, s-a obţinut o producţie medie de peste 5 kg. lînă la o turmă de aproape 1300 de oi merinos; gospodăria de stat Jegălia, regiunea Constanţa, a realizat o producţie medie de 3.200 kg. lînă la o turmă de peste 4.200 oi spancă.

Staţiunea experimentală zootehnică din Slobozia, regiunea Bucureşti, încrucişînd ovine din rasa ţigaie bucălae, a realizat berbeci de peste 100 kg. greutate vie şi o producţie de 8 kg. lînă; unii berbeci de rasă spancă au ajuns pînă la 110 kg. greutate vie. Staţiunea experimentală din Ruşeţu, regiunea Galaţi, a obţinut în anul 1954 un număr de 125 miei la 100 oi ţigăi.

Succese importante în creşterea oilor au obţinut şi gospodăriile agricole colective. Acestea au deţinut în 1952 la suta de hectare de teren agricol 38 oi, iar în 1954 la suta de hectare de teren agricol 62 oi, din care peste 70% sînt oi cu lînă fină şi semifină. Gospodăria agricolă colectivă din comuna Lenauheim regiunea Arad a obţinut un număr de 121 miei la o sută oi ţigăi şi 73 litri de lapte pe cap de oaie.

Astfel de rezultate s-au obţinut în foarte multe gospodării agricole. Ele dovedesc marile posibilităţi pe care gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective, întovărăşirile agricole, asociaţiile de crescători de oi şi gospodăriile agricole individuale le au în sporirea numărului de oi, îmbunătăţirea lor calitativă şi creşterea productivităţii de lînă, lapte şi carne pe cap de oaie.

Cu toate succesele obţinute, în dezvoltarea creşterii oilor se constată o serioasă rămînere în urmă faţă de condiţiile naturale favorabile acestei importante ramuri a agriculturii şi faţă de cerinţele mereu crescînde ale populaţiei muncitoare şi ale industriei noastre uşoare şi alimentare.

Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, comitetele executive ale sfaturilor populare şi organele lor de specialitate, precum şi institutele şi staţiunile de cercetări zootehnice şi veterinare nu au dat importanţa cuvenită dezvoltării şi ameliorării acestei importante ramuri de producţie animală. Ele nu au introdus consecvent şi pînă la capăt măsurile prevăzute de legea pentru dezvoltarea creşterii animalelor pe anii 1954-1956, nu s-au ocupat în mod temeinic de asigurarea unei baze furajere corespunzătoare, de curăţirea şi întreţinerea păşunilor şi de ridicarea productivităţii lor la hectar, nu au luat măsuri de amenajare a păşunilor din golurile de munte, din luncile şi bălţile rîurilor şi ale Dunării; de asemenea nu au luat măsurile necesare pentru furajarea şi întreţinerea în bune condiţii a berbecilor comunali, nici măsurile veterinare pentru combaterea bolilor la oi şi în special a scabiei.

Nu s-a aplicat în mod corespunzător principiul cointeresării materiale a gospodăriilor agricole care se ocupă cu creşterea oilor.

Datorită celor de mai sus, nivelul producţiei de lînă nu acoperă integral nevoile industriei noastre textile, astfel că sîntem nevoiţi să importăm an de an cantităţi însemnate de lînă fină şi semifină, cheltuind sume importante de devize cu care am putea importa alte produse necesare economiei naţionale.

Una din cele mai serioase deficienţe în domeniul creşterii oilor este numărul încă redus al oilor cu lînă fină şi semifină. Ani de zile au fost sacrificate, pentru consumul de carne, mieluţe şi berbecuţi de rasă, atît din sectorul socialist cît şi din sectorul individual, ceea ce a adus o mare pagubă crescătorilor de oi şi întregii economii naţionale. Acestei practici profund dăunătoare trebuie să i se pună capăt cu toată hotărîrea.

Este necesar ca în ceea ce priveşte creşterea oilor, atenţia principală, în anii următori, să fie îndreptată spre dezvoltarea creşterii oilor cu lînă fină şi semifină care sînt cele mai rentabile.

Trebuie folosite cît mai bine condiţiile naturale şi economice ale diferitelor regiuni ale ţării, astfel încît, în fiecare regiune să se crească acele rase de oi care dau, în condiţiile locale, calitatea cea mai bună de lînă şi cea mai ridicată productivitate de lapte şi carne. Principala preocupare trebuie îndreptată spre creşterea oilor din rasele merinos, spancă şi ţigaie, folosindu-se în acest scop pe o scară cît mai largă încrucişarea oilor cu lînă groasă cu berbeci din rasele cu lînă fină şi semifină, pe calea montei naturale şi a însămînţărilor artificiale.

De asemenea, o mare atenţie trebuie dată şi creşterii batalilor; practica a dovedit că creşterea batalilor aduce mari venituri crescătorilor şi economiei naţionale, prin producţia sporită de carne şi lînă de calitate.

Interesele dezvoltării economiei naţionale şi îmbunătăţirea continuă a aprovizionării populaţiei muncitoare de la oraşe şi sate cu îmbrăcăminte, lapte şi carne cer ca în următorii cinci ani efectivul de oi să crească pînă la cel puţin 15 milioane capete din care cel puţin 8 milioane cu lînă fină şi semifină, iar producţia globală de lînă să ajungă la cel puţin 34.000 tone, din care cel puţin 26.000 tone lînă fină şi semifină.

Rezultatele obţinute de gospodăriile agricole fruntaşe în creşterea oilor arată că pentru aceasta avem în ţară toate condiţiile necesare. Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, comitetele executive ale sfaturilor populare, institutele de cercetări zootehnice şi veterinare şi zootehnicienii au datoria să cunoască pe fruntaşii în creşterea oilor, să răspîndească pe scară cît mai largă experienţa pozitivă, metodele de muncă şi de organizare a muncii a gospodăriilor de stat, gospodăriilor colective, întovărăşirilor agricole, asociaţiilor de crescători de oi şi gospodăriilor individuale fruntaşe în creşterea oilor.

Ministerul Agriculturii şi Silviculturii are datoria să folosească în cercetările ştiinţifice experienţa gospodăriilor agricole fruntaşe în creşterea oilor, îmbunătăţirea calitativă a efectivului lor şi sporirea productivităţii de lînă, lapte şi carne şi să introducă cuceririle ştiinţifice în practica creşterii oilor.

Succesele dezvoltării creşterii oilor depind în mare măsură de aplicarea consecventă a principiului cointeresării materiale a crescătorilor de oi, a ciobanilor, tehnicienilor şi medicilor veterinari în sporirea efectivului de ovine şi îmbunătăţirea lui calitativă.

Consiliul de Miniştri, examinînd felul cum se aplică Legea nr. 6/1953 privitoare la „Măsurile pentru dezvoltarea creşterii animalelor în anii 1954—1956 în Republica Populară Romînă" constată în afară de realizări şi unele lipsuri în aplicarea ei pe teren;

În scopul dezvoltării creşterii oilor, obţinerii unei producţii sporite de lînă fină şi semifină pe cap de oaie, pentru asigurarea cu materii prime a industriei, precum şi pentru obţinerea unei cantităţi sporite de carne şi lapte, Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romîne,

HOTĂRĂŞTE:

1. Aplicarea măsurilor necesare ca efectivele de oi să crească ajungînd, la sfîrşitul anului 1960, pe întreaga economie, la cel puţin 15.000.000 capete, din care, cel puţin 8.000.000 oi cu lînă fină şi semifină.

Gospodăriile agricole de stat, fermele de stat şi comitetele executive ale sfaturilor populare sînt obligate să ia măsurile necesare ca pînă în anul 1960 să ajungă la un efectiv de cel puţin 100 de oi cu lînă fină şi semifină la suta de hectare teren agricol (arabil, plus păşuni şi fîneţe naturale). În acest scop gospodăriile agricole de stat, fermele de stat şi comitetele executive ale sfaturilor populare vor organiza stîni speciale pe păşunile de munte şi baltă, aflate în folosinţa lor.

Se recomandă gospodăriilor agricole colective ca pînă în 1960 să ajungă la 100-110 oi proprietate obştească la suta de hectare teren agricol propriu.

Se recomandă gospodăriilor agricole individuale ţărăneşti ca, prin folosirea raţională a resurselor lor gospodăreşti, să crească cel puţin 3—5 oi de gospodărie, din rasele cu lînă fină şi semifină.

2. Pentru realizarea acestor sarcini:

a) Se interzice tăierea în gospodăriile agricole de stat şi fermele de stat a tuturor categoriilor de ovine din rasele merinos, spancă, ţigaie, karakul şi metişi din aceste rase.

Tăierea ovinelor inapte pentru creştere din rasele de mai sus, se va putea face numai în condiţiile ce se vor stabili, prin instrucţiuni, de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii;

b) Se obligă Ministerul Industriei Alimentare să ia măsuri pentru a nu se tăia mieii şi oile din rasele de mai sus primite prin cotă, achiziţii şi contracte şi să organizeze schimbul acestora cu oi şi miei din rase ţurcană sau cu alte ovine din rasele şi categoriile admise la tăiere, ce se vor stabili prin instrucţiunile Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Schimbul se va face kg/kg.

În acest scop, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, Ministerul Industriei Alimentare şi comitetele executive ale sfaturilor populare, vor stabili anual măsurile necesare organizării în bune condiţii a acestui schimb;

c) Se recomandă gospodăriilor agricole colective, întovărăşirilor, asociaţiilor de creştere a animalelor şi gospodăriilor individuale să nu taie, ci să păstreze tineretul din rasele de mai sus, pentru mărirea turmelor proprii.

3. Pentru realizarea unei producţii mărite de lînă:

a) Se obligă gospodăriile agricole de stat şi fermele de stat şi se recomandă gospodăriilor agricole colective să ia măsurile necesare ca pînă în 1960 să se ajungă la cel puţin următoarele producţii medii de lînă de fiecare oaie:

— la oile cu lînă fină 5 kg.
— la oile cu lînă semifină 3,0 kg.
— la oile cu lînă groasă 2,3 kg.

b) Se obligă Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, Ministerul Industriei Alimentare şi celelalte ministere şi organizaţii economice centrale să organizeze creşterea batalilor din rasele merinos, spancă şi ţigaie în turmă, astfel ca pînă la sfîrşitul anului 1960 numărul de batali din aceste turme să ajungă la cel puţin 400.000 de capete, din care, la gospodăriile agricole de stat cel puţin 100.000 batali.

Se recomandă gospodăriilor agricole colective să crească batali din aceleaşi rase, în aşa fel ca pînă în 1960 să ajungă la cel puţin 5% batali din întregul efectiv de ovine;

c) Se obligă Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi comitetele executive ale sfaturilor populare să intensifice măsurile de prevenire şi lichidare a bolilor la oi.

În acest scop, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii va asigura cantităţile necesare de medicamente şi preparate de uz veterinar.

d) Se obligă Ministerul Agriculturii şi Silviculturii să extindă mecanizarea tunsului oilor în anul 1956 la gospodăriile agricole de stat şi să organizeze în staţiunile de maşini şi tractoare brigăzi pentru tunderea mecanică a oilor, care să deservească gospodăriile agricole colective, întovărăşirile, asociaţiile agricole şi gospodăriile individuale.

4. Pentru extinderea creşterii raselor de oi cu lînă fină şi semifină şi de pielicele, măsurile pentru îmbunătăţirea raselor de oi vor fi duse astfel:

— **rasa merinos** se va creşte şi va fi folosită ca amelioratoare în regiunile: Bucureşti, Constanţa, Galaţi, în partea sudică a regiunilor Craiova, Piteşti şi Ploeşti, în partea vestică a regiunilor Timişoara, Oradea şi Baia Mare, precum şi în raioanele Murgeni din regiunea Bîrlad şi Huşi din regiunea Iaşi.

— **rasa ţigaie** se va creşte şi va fi folosită ca amelioratoare în regiunile: Autonomă Maghiară, Stalin, în afara părţii sudice a raioanelor Sibiu şi Făgăraş, Hunedoara, în afara părţii nordice şi sudice a acesteia, Cluj, în afara unor porţiuni din raioanele munţilor Apuseni şi Rodnei, Baia Mare, în cea mai mare parte a raioanelor Oaş, Someuta, Cehul Silvaniei şi o parte a raionului Lăpuş, în raioanele de deal ale regiunilor: Oradea, Arad, Timişoara, Craiova, Piteşti, în regiunea Ploeşti în afara părţii sudice, în regiunea Bîrlad, în raioanele Focşani, Tecuci şi parţial în raioanele Bîrlad, Adjud, Panciu şi Vrancea, în raionul Lieşti, din regiunea Galaţi şi comunele din baltă şi deltă a raioanelor Măcin şi Tulcea, în raionul Feteşti din regiunea Constanţa şi comunele din baltă din raionul Călăraşi, regiunea Bucureşti.

— **rasa karakul** se va creşte şi va fi folosită ca amelioratoare în jumătatea de est a regiunii Suceava, în regiunea Iaşi, în afara raionului Huşi, în partea sud-estică a regiunii Bacău şi în partea nordică a regiunii Bîrlad. De asemenea, se va da o atenţie deosebită creşterii ţurcanei brumării în regiunile Bacău şi Suceava.

5. Se obligă Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi comitetele executive ale sfaturilor populare:

a) Să asigure efectivul necesar de berbeci reproducători, de calitate superioară, din rasele prevăzute în harta de raionare a raselor de oi.

b) Să asigure condiţii bune de cazare, furajare, îngrijire şi folosire a berbecilor reproducători, potrivit normelor stabilite de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

c) Să asigure în gospodăriile agricole de stat creşterea în bune condiţii a berbecilor reproducători în aşa fel ca să-i livreze la vîrsta de cca. 18 luni, în condiţii de reproducţie;

d) Să interzică în zonele prevăzute pentru creşterea oilor merinos, spancă, ţigaie şi karakul, folosirea altor berbeci decît a celor autorizaţi de organele zootehnice.

6. Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi comitetele executive ale sfaturilor populare răspund de îngrijirea şi asigurarea hranei normale a berbecilor comunali, prin cultivarea raţională a loturilor zootehnice şi defalcarea de porţiuni speciale pentru păşunat, din izlazurile comunale, precum şi de starea lor sanitară.

7. Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, comitetele executive ale sfaturilor populare şi conducerile gospodăriilor agricole colective şi întovărăşirilor vor lua măsuri pentru asigurarea cu adăposturi necesare a efectivelor de oi, folosind în acest scop pe scară largă materialele locale de construcţie.

8. Ministerul Agriculturii şi Silviculturii va importa berbeci reproducători şi oi din rasele merinos şi karakul.

9. Pentru a se realiza într-un timp mai scurt creşterea numărului de oi cu lînă fină şi semifină şi a oilor karakul, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi comitetele executive ale sfaturilor populare se obligă:

a) Să extindă reţeaua staţiunilor de însămînţări artificiale la oi şi să le asigure cu clădirile, inventarul şi utilajul necesar pentru buna lor funcţionare, în aşa fel ca în 1960 să funcţioneze cel puţin 4.000 de staţiuni.

b) Să asigure şcolarizarea personalului necesar organizării lucrărilor la staţiunile de însămînţări artificiale.

c) Punctele agricole să devină centre de îndrumare pentru creşterea şi îmbunătăţirea raselor de oi, răspunzînd direct de activitatea staţiunilor de însămînţări artificiale.

10. Se obligă Ministerul Agriculturii şi Silviculturii:

a) Să repartizeze efectivele de oi din gospodăriile agricole de stat şi din staţiunile experimentale zootehnice în aşa fel ca acestea să crească rasele de oi prevăzute în harta de raionare a raselor.

b) Să sporească efectivele de oi şi berbeci la staţiunile experimentale zootehnice, astfel ca, pe lîngă cercetările ştiinţifice, acestea să contribuie în măsură şi mai largă la răspîndirea raselor superioare de oi, livrînd gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor agricole colective şi întovărăşirilor, oi pentru înfiinţarea de ferme de creştere.

c) Să profileze gospodăriile agricole de stat în vederea organizării de ferme de creşterea oilor cu producţii ridicate şi să organizeze ferme de selecţie a ovinelor.

11. Gospodăriile agricole de stat şi staţiunile experimentale vor livra, contra cost, gospodăriilor agricole colective, întovărăşirilor şi asociaţiilor de crescători de oi, precum şi ţăranilor cu gospodării individuale, berbeci şi mieluţe de prăsilă cu lînă fină şi semifină, karakul şi metişii acestora.

12. Pentru îmbunătăţirea bazei furajere necesară dezvoltării creşterii oilor, Ministerul Agriculturii şi Silviculturii şi alte ministere, care au în folosinţă păşuni, precum şi comitetele executive ale sfaturilor populare sînt obligate:

a) Să ia măsuri ca pînă la 1 ianuarie 1956 să fie date păşunatului suprafeţele de păşuni din munţi, bălţi, păduri, şi golurile de munte, care au fost folosite în trecut pentru creşterea oilor.

De asemenea, vor fi redate păşunatului şi alte suprafeţe ce pot fi folosite pentru păşunatul oilor.

b) Să ia măsuri pentru sporirea producţiei la hectar a păşunilor şi fîneţelor naturale, prin curăţirea păşunilor de mărăcini şi îngrăşarea lor cu îngrăşăminte naturale şi chimice.

c) Să introducă pe scară cît mai largă semănatul secarei furajere, a ierbii de sudan şi a altor culturi ce pot fi consumate de oi sub formă de masă verde în primele luni ale anului şi în perioadele secetoase ale verii.

d) Să amenajeze pe păşuni stîne, adăposturi, saivane şi adăpători.

e) Să interzică folosirea suprafeţelor de păşuni desţelenite în alte scopuri decît pentru cultivarea porumbului şi altor plante furajere.

f) Să ia măsuri pentru însilozarea pe scară largă a nutreţurilor şi în principal a porumbului în vederea folosirii lor în hrana oilor în timpul iernii şi în perioadele secetoase ale verii.

13. Gospodăriile agricole colective, întovărăşirile agricole şi crescătorii de ovine ce sînt constituiţi în asociaţii pot încheia contracte de păşunat pe o perioadă de 4—5 ani, plata păşunatului urmînd a se face în bani sau natură.

14. Pentru stimularea şi cointeresarea ciobanilor în vederea îmbunătăţirii îngrijirii oilor în unităţile agricole de stat, se stabilesc următoarele:

a) Se va introduce plata în natură a ciobanilor după obiceiul locului.

b) Se va permite ciobanilor să crească în turma încredinţată lor spre îngrijire, un număr de oi şi porci, proprietate personală, potrivit instrucţiunilor ce se vor da de Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

15. Ciobanii şi tehnicienii care se ocupă direct de creşterea oilor la gospodăriile de stat, fermele de stat şi staţiunile experimentale care vor creşte berbeci şi batali din rasele cu lînă fină şi semifină în greutate vie de peste 100 kg. şi cu o producţie de lînă de cel puţin 8 kg., vor primi premii pentru fiecare berbec sau batal în sumă de 100 lei, dacă şi-au îndeplinit planul de stat la producţia de lînă.

16. Ciobanii şi tehnicienii care se ocupă direct de creşterea oilor în gospodăriile agricole de stat, fermele de stat şi staţiunile experimentale care vor creşte oi cu lînă fină în greutate de 65 kg. şi cu o producţie de lînă de peste 6 kg. sau oi cu lînă semifină de aceeaşi greutate şi cu 4 kg. producţie de lînă, vor primi în fiecare an şi pentru fiecare oaie lei 50, dacă şi-au îndeplinit planul de stat la producţia de lînă.

17. Inginerii zootehnişti, medicii veterinari şi tehnicienii de la punctele agricole care vor lichida rîia oilor în comunele de care răspund direct, vor realiza şi depăşi planul de creştere şi răspîndirea oilor cu lînă fină şi semifină, vor putea primi premii anuale de 500—3.000 lei fiecare, conform instrucţiunilor Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi Ministerului de Finanţe.

18. Se recomandă gospodăriilor agricole colective să sporească numărul zilelor-muncă pentru ciobanii care obţin 8 kg. de lînă fină şi semifină de la berbeci şi batali şi 6 kg. de lînă fină şi semifină de la oi.

19. Inginerii zootehnişti, medicii veterinari şi tehnicienii care vor obţine, la gospodăriile agricole de stat şi fermele de stat, peste 120 de miei înţărcaţi de la 100 de oi cu lînă fină şi semifină, vor fi premiaţi cu sume ce variază de la 500-3.000 lei, conform instrucţiunilor Ministerului Agriculturii şi Silviculturii şi Ministerului de Finanţe.

20. Pentru a ajuta creşterea şi dezvoltarea oilor cu lînă fină şi semifină, oile, berbecii şi mieii din rasele merinos, spancă, ţigaie, karakul şi ţurcană, contractaţi de organizaţiile Ministerului Industriei Alimentare, vor putea fi livraţi gospodăriilor agricole colective, întovărăşirilor şi asociaţiilor de creştere a oilor, precum şi gospodăriilor individuale, mici şi mijlocii, pe credit de trei ani, cu plata în natură (lînă, lapte, carne) conform instrucţiunilor elaborate de Ministerul de Finanţe, Ministerul Industriei Alimentare şi Ministerul Agriculturii şi Silviculturii.

21. Gospodăriile agricole colective, întovărăşirile, asociaţiile şi ţăranii muncitori cu gospodării individuale din munţii Apuseni, Vrancea şi din alte regiuni muntoase, lipsite de culturi cerealiere, vor putea primi în echivalenţă, pentru lînă, lapte sau brînză livrată prin contracte, porumb la preţul de stat.

Ministerul Industriei Uşoare şi Ministerul Industriei Alimentare vor lua măsurile necesare pentru ducerea la îndeplinire a prezentului articol.

22. Gospodăriile agricole colective şi întovărăşirile care vor preda pe bază de contract întreaga cantitate de lînă fină şi semifină vor fi scutite de a preda cota de lapte de la oi.

23. Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, Ministerul Culturii şi comitetele executive ale sfaturilor populare vor organiza expoziţii şi concursuri pentru popularizarea rezultatelor bune obţinute în creşterea oilor, acordîndu-se premii şi diplome fruntaşilor în creşterea oilor.

De asemenea, vor lua măsuri pentru editarea în tiraj mare de broşuri, afişe şi alte materiale privitoare la creşterea oilor şi combaterea bolilor la oi şi se vor îngriji de realizarea de filme documentare şi de popularizare a metodelor înaintate în creşterea oilor.

24 Ministerul Finanţelor şi Comitetul de Stat al Planificării vor prevedea în planurile anuale fondurile şi materialele necesare pentru ducerea la îndeplinire a prezentei Hotărîri.

Preşedintele Consiliului de Miniştri,
GH. GHEORGHIU-DEJ

Director general al treburilor Consiliului de Miniştri,
PETRE COSTACHE

NU-I VOM UITA!

Caut să-mi imaginez cum vă veţi petrece voi, cei ce veţi citi rîndurile de mai jos, după amiaza zilei de 19 iunie 1955. Mai precis: orele dintre unul şi opt ale acestei după-amiezi de duminică. S-ar putea să vi se pară o zi oarecare. Veţi învăţa poate trigonometrie pentru examen, sau veţi canota pe lac, veţi gusta ghemuiţi în fotoliu o carte bună ori vă veţi lua fata de mînă să sorbiţi, la şosea, mireasma sălbatică a şiragurilor de trandafiri roşii împletită cu cea dulce, ameţitoare a teilor. Ori unde veţi fi însă, stăpîni pe voi, pe viaţa voastră, pe aerul proaspăt şi strălucirea soarelui, căutaţi să retrăiţi cu mintea şi sufletul scenele de mai jos. S-au petrecut tot într-o după amiază de 19 iunie, între aceleaşi ore.

...La 19 iunie 1953, soarele a răsărit roşu şi mînios.

La ora unu după amiază, Curtea Supremă a respins cererea de suspendare a execuţiei, acordată de Douglas.

La ora unu şi patruzeci de minute, Eisenhower a refuzat graţierea. La ora patru s-a anunţat că soţii Rosenberg vor fi executaţi înainte de apusul soarelui la ora opt.

Pînă la şapte şi douăzeci de minute, Julius şi Ethel au stat împreună — după aproape trei ani în care tone de ciment şi oţel i-au despărţit, deşi s-au aflat mai tot acest timp sub acelaşi acoperămînt — vorbind şi scriindu-şi împreună ultimele scrisori către copii şi prieteni.

Undeva, ceasornicul a bătut ora opt...

La opt şi patruzeci de minute, programul de muzică de dans transmis de posturile americane de radio a fost întrerupt de comunicarea: „Julius şi Ethel Rosenberg au fost executaţi".

Şi glasul spicherului a continuat monoton:

„Cel dintîi a murit Julius. El a păşit în camera morţii cu o privire fixă, dîrză... Au fost necesare trei şocuri electrice pentru a i se putea constata moartea.

A urmat Ethel Rosenberg... Inainte de a se aşeza pe scaun, s-a apropiat de gardiana ei şi a sărutat-o... Cînd i s-a aplicat primul şoc, din masca de piele care-i acoperea faţa şi capul, a ieşit fum...

S-au mai aplicat două şocuri... încă două...".

Cu mai puţin de 21 de ore înainte de a fi aşezat pe scaunul electric, mîna lui Julius Rosenberg notase într-o scrisoare adresată avocatului Bloch: „Nu ştiu să-mi iau rămas bun, pentru că sînt convins că tot ce e bun trăieşte veşnic, dar îţi pot spune că dragostea mea de viaţă nu a fost niciodată atît de puternică ca acum, pentru că mi-am dat seama cît de frumos poate fi viitorul şi pentru că, într-o anumită măsură, ne-am dat şi noi contribuţia: cred că fiii mei şi milioane de oameni alături de ei vor beneficia de acest viitor". Iar în 19 iunie, a adăugat: „Ethel vrea să se ştie că noi sîntem primele victime ale fascismului american".

Doi oameni tineri, care s-au iubit aşa cum poate nici un poet al lumii n-a reuşit să scrie încă despre iubire, care şi-au iubit copiii şi viaţa cum numai oamenii cu sufletul curat pot iubi, şi-au dăruit lucrul cel mai de preţ: viaţa. Să ştii şi să nu uiţi niciodată acest lucru.

La mii şi mii de kilometri depărtare, peste pămînturi şi ape nesfîrşite, acolo unde soarele apune cînd la noi răsare, unde oamenii vorbesc altă limbă şi au alte obiceiuri, doi tineri soţi au fost asasinaţi pentru că au apărat adevărul, adevărul tău, al meu, al fiecărui om de pe suprafaţa planetei noastre. Acuzaţi în mod stupid de spionaj atomic, ei — neşovăitori luptători pentru pace şi-au susţinut pînă la capăt nevinovăţia, convinşi fiind că procesul lor e de fapt o infamă înscenare, menită a înfricoşa, a paraliza masele în lupta lor pentru pace şi democraţie.

De aceşti doi americani simpli şi obişnuiţi pe care nu mintea înflăcărată a vreunui scriitor, ci viaţa însăşi şi faptele lor i-a făurit după marile dimensiuni umane ale eroilor legendari, de aceşti doi tineri vreau să-ţi amintesc acum.

Am citit zilele acestea o carte de dragoste, cum cred că nu cunoaşte alta omenirea. Îmi închipuiam pînă atunci că nimic nu poate depăşi tragica dar sublima poveste de iubire a celor doi tineri îndrăgostiţi din Verona, pe care ne-a lăsat-o moştenire Shakespeare. Cartea aceasta, pe care n-a scris-o niciun condei genial ci doi oameni condamnaţi la moarte, m-a făcut să mă îndoiesc însă de acest lucru. Se numeşte: „Scrisori din Casa Morţii" şi e alcătuită, într-adevăr, din cîteva sute de scrisori de dragoste. Scrisori pe care şi le-au scris, mai toate, de-a lungul celor doi ani petrecuţi în Casa Morţii din închisoarea Sing-Sing din Ossining, New-York, Ethel şi Julius Rosenberg. Ele au transmis „prin cei treizeci de metri de piatră, oţel şi spaţiu care ne despart", cum scrie Julius, trecînd prin încăperea scaunului electric ce se afla între ei, neasemuitul suflu al dragostei şi demnităţii lor umane.

Imaginaţi-vă... Un uriaş bloc compact de ciment şi oţel, care se înalţă, ca un impecabil şi monstruos simbol al oprimării sfidînd întinderea nezăgăzuită a cerului şi revărsarea nestăvilită a luminii soarelui. Nimic nu poate pătrunde liber aici, nici aer, nici lumină, nici sunet. Liniile acestea drepte şi îngheţate ale zidului, cenuşiul mort al cimentului, „desăvîrşirea" aceasta modernă a celulelor perfect simetrice îţi taie răsuflarea. Ai impresia că viaţa s-a oprit în faţa acestor ziduri. Şi, într-adevăr, aici, în Casa Morţii, nu se află decît cei ale căror inimi vor mai bate o lună, o săptămînă, o zi. De fapt, viaţa nu există aici, pentru că a fost condamnată dinainte la pieire.

Şi totuşi în miezul de granit al acestei clădiri moarte, viaţa a pulsat, timp de doi ani întregi, la o tensiune şi cu o vitalitate rar întîlnită. Doi ani de zile, Ethel Rosenberg a stat singură ca într-un mormînt, în întreaga aripă a femeilor din „Casa Morţii", singură, nevăzînd altă fiinţă omenească în afara gardienei. Şi de aici, Ethel a scris soţului ei: „...încătuşată de cărămizi, ciment şi oţel, fie ca dragostea noastră să înflorească şi să capete rădăcini mai adînci. De aici să ne strigăm dispreţul şi să dăm lupta". (19 mai 1951).

După aproape doi ani întregi, în care au suportat cea mai cumplită tortură pe care o poate imagina mintea omenească, tortura sufletului, în care au fost rupţi de copii şi unul de celălalt, în care zi de zi, clipă de clipă, li s-a cerut, cu o diabolică tenacitate, să-şi recunoască o vină în care absolut nimeni nu credea, promiţîndu-li-se în schimb libertatea, după doi ani întregi, Julius îi scria soţiei sale:

„...Încă odată, scumpa mea, vreau să ştii că te iubesc cu fiecare fibră a fiinţei mele. Nu sînt, fireşte, bucuros de încercarea prin care trecem, dar sînt mulţumit de tăria de care am dat dovadă şi de bătălia neşovăitoare pe care am dus-o pentru a ne dovedi nevinovăţia. Sentimentele mele pentru tine sînt adînci şi fără margini, iar despărţirea, un sacrificiu. E însă de-ajuns să mă gîndesc la căsnicia, la iubirea noastră, la viaţa noastră şi la sinceritatea ţelului nostru, la marea făgăduială a viitorului, ca să fim puternic şi curajos... Trebuie să mai ţinem seama şi de faptul că oamenii în care credem ne sprijină şi ne fac loc în inimile lor. O dovadă în plus a justeţii principiilor noastre şi a adevăratului înţeles al frăţiei dintre oameni. *O asemenea viaţă merită să fie trăită.* În definitiv, important este să continuăm lupta pentru cinste, pentru demnitate omenească, pentru înţelegere, democraţie şi pace. Chiar şi în locul acesta îngrozitor, ne putem aduce contribuţia la cauza progresului". (8 martie 1953).

Există oare în lume ciment şi oţel care să se asemene sufletelor acestor doi oameni? Zidurile sfidătoare ale Casei Morţilor par ridicol de neputincioase în faţa granitului acesta uman, pe care *nimic, nimic*, în lume nu a putut să-i facă să mintă, să-şi vîndă sufletul. Nici teama morţii. Nici teama de teamă.

Oamenii aceştia de un fel deosebit sînt oamenii zilelor noastre. Mi i-am amintit pe Matrosov, pe Fucik, pe Zoia. Şi oamenii aceştia nu mor niciodată.

Soţii Rosenberg ne-au lăsat în grijă nouă, întregii omeniri iubitoare de pace, pe cei doi copii ai lor, Michael şi Roby. Ne-au lăsat acel impresionant document uman care sînt scrisorile lor. Dar ne-au lăsat mai ales jertfa lor şi avertismentul lor; „...Sîntem primele victime ale fascismului american".

Cuvintele acestea nu trebuie uitate niciodată!

SANDA FAUR

Decorări la Prezidiul Marii Adunări Naţionale

Sîmbătă dimineaţa a avut loc la Prezidiul Marii Adunări Naţionale solemnitatea decorării unor muncitori ceferişti şi lucrători din Ministerul Căilor Ferate, precum şi a unor lucrători din învăţămîntul public.

La solemnitate au luat parte tovarăşii: dr. Petru Groza, preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Avram Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Theodor Blumenfeld, Dumitru Mocanu şi Vasile Gîndilă, locţiitori ai ministrului Căilor Ferate şi alţii.

Au fost decoraţi cu Ordinul Muncii clasa I-a, a II-a şi a III-a pentru contribuţia deosebită adusă la realizarea şi depăşirea planului de transporturi pe calea ferată un grup de 51 de muncitori ceferişti şi lucrători din Ministerul Căilor Ferate.

De asemenea, şase învăţători şi profesori au fost decoraţi cu Ordinul Muncii clasa II-a şi a III-a pentru merite deosebite în activitatea didactică şi educativă.

Cu prilejul aceleiaşi solemnităţi, maistrul rafinor Dumitru Cristea a fost decorat cu Ordinul Muncii clasa III-a, pentru merite deosebite şi eroism în muncă.

(Agerpres)

O nouă metodă de turnare

In lupta pentru realizarea de economii şi reducerea preţului de cost, un colectiv de la uzinele „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin, format din inginerii Iulian Cazacu, laureat al Premiului de Stat, Alex. Fechete, chimistul Tudor Petrişan, tehnicianul Ion Cazacu şi şeful de laborator Vasile Negrescu, experimentează o nouă metodă de turnare.

După noua metodă metalele se toarnă în coji subţiri din nisip care au ca liant bachelita. Prin folosirea acestei metode se realizează importante economii de oţeluri aliate, de manoperă şi, în acelaşi timp, o creştere a productivităţii muncii. Formele în care se toarnă sînt din coji subţiri de 6-10 mm. şi au o rezistenţă mult superioară.

In prezent, colectivul din serviciul de pregătire siderurgică, condus de inginerul Iulian Cazacu, folosind răşina termo-reactivă lichidă, a reuşit să obţină coji de bună calitate. Pentru a rezolva problema turnării anticamerei chiulasei de la motorul K.D. 35 şi pentru a economisi un oţel laminat scump, provenit din import, oţelarii au luat iniţiativa de a turna aceste piese în miezuri obişnuite. Acest sistem de turnare pînă la definitivarea procesului de turnare în coji, a dat rezultate satisfăcătoare. Piesele care se toarnă după noua metodă se strunjeau înainte din bare de oţel, ceea ce ducea la o pierdere mare de metale şi de manoperă. Prin folosirea noii metode se elimină 6 operaţii de strunjire şi găurire, se realizează o economie lunară de peste 600 kg. oţel, de scule necesare prelucrării pieselor şi însemnate economii de metale şi manoperă. Acestea vor contribui la reducerea preţului de cost cu 8 lei la fiecare piesă.

Libertate lui J. Angenforth și W. Seiffert!

Recent, Tribunalul federal din Germania occidentală a condamnat la închisoare doi tineri luptători activi pentru pace — Jupp Angenforth (prima fotografie) și Wolfgang Seiffert (a doua fotografie). Să-i cunoaștem mai bine, dragi cititori, pe cei doi prieteni întemnițați în mod samavolnic de autoritățile vest-germane

Jupp Angenforth s-a născut în 1922. Tatăl lui a lucrat la căile ferate. După terminarea liceului a fost înrolat în armată. Ca militar a trăit intens grozăviile războiului. După război s-a înrolat activ în rîndul mișcării democratice, devenind membru al Partidului Comunist din Germania. Ca deputat al Westfaliei de Nord și ca președinte al Biroului central al Tineretului Liber German, Jupp Angenforth a stat în fruntea tinerilor patrioți germani, mobilizîndu-i la luptă activă pentru pace și unitate. Din vara anului 1950, cînd a intrat în camera deputaților, el a folosit tribuna camerii pentru a apăra interesele tineretului. Văzînd în persoana lui Jupp Angenforth un înflăcărat militant pentru drepturile vitale ale tinerei generații, autoritățile vest-germane și-au îndreptat atenția asupra lui și au inițiat o întreagă campanie de persecuții.

În prezent Jupp Angenforth se află întemnițat pentru 5 ani în urma unei înscenări judiciare.

Wolfgang Seiffert este un tovarăș de luptă al lui Jupp Angenforth. Și el a cunoscut din plin anii grei ai războiului, consecințele lui dezastruoase pentru tînăra generație. După înfrîngerea hitlerismului, el s-a încadrat cu hotărîre în iureșul luptei pentru pace, pentru un viitor mai bun al tinerei generații. Ca membru al prezidiului Congresului Tineretului Liber German el a militat cu abnegație pentru interesele tineretului vest-german. Deosebit de rodnică a fost activitatea sa depusă în presă unde în calitate de corespondent a explicat tineretului încotro ar putea duce pregătirile de război. În presă el a scris cu căldură, cu patimă, despre viitor, despre acel viitor pașnic în care tineretul să-și poată dedica cu bucurie toate forțele spre binele și fericirea lui.

Wolfgang Seiffert este iubit și stimat de tineretul vest-german. Activitatea tînărului patriot nu putea să fie desigur pe placul cercurilor reacționare care au intensificat persecuțiile împotriva lui. În prezent Wolfgang este svîrlit în închisoare pe timp de patru ani.

Tineretul romîn care iubește fierbinte pacea și militează activ pentru ea se află alături de lupta tinerilor patrioți germani pentru eliberarea lui Jupp Angenforth și Wolfgang Seiffert. Laolaltă cu sutele de milioane de tineri cinstiți din întreaga lume, tineretul romîn protestează împotriva actului arbitrar al Tribunalului federal din Germania occidentală și cere ca cei doi tineri patrioți vest-germani să fie eliberați deîndată.

Apelul F. M. T. D.

Tineri și tinere!

Intemnițarea lui Jupp Angenforth și Wolfgang Seiffert stîrnește o adîncă îngrijorare. Cu toții sîntem de partea lor și am luat măsuri pentru a cere achitarea și eliberarea acestor doi tineri germani. Mulți dintre voi îl cunosc pe Jupp Angenforth, președintele Uniunii Tineretului Liber German din Germania occidentală, și pe prietenul său Wolfgang Seiffert. Ei întruchipează voința de neclintit a tineretului german în lupta pentru pace și prietenie. In ciuda faptului că acuzarea s-a năruit și s-a dovedit ilegală, Jupp Angenforth a fost condamnat la 5 ani închisoare, iar Wolfgang Seiffert — la 4 ani.

Campania noastră energică și neobosită de protest, se arată în apelul F.M.T.D., a ajutat la obținerea eliberării francezului Henri Martin, a grecului Manolis Glezos, a olandezului Pit van Staveren, a spaniolului Lopez Raimundo și a multor altora. Ea trebuie să redea libertatea lui Angenforth și Seiffert.

SCURTE ȘTIRI

● Printr-un decret din 18 iunie 1955, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a ratificat acordul comercial și acordul de plăți între U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia, semnate la Moscova la 5 ianuarie 1955, și aprobate de Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

● La 17 iunie s-a deschis la Tirana cel de al 3-lea Congres al Frontului Democratic al R. P. Albania.

● Agenția France Presse anunță că la 17 iunie Senatul american a ratificat cu majoritate de voturi Tratatul de stat cu Austria.

● Ziarele au publicat comunicatul asupra tratativelor duse între 6 și 16 iunie în Iugoslavia între primul ministru al Uniunii Birmane, U Nu, și președintele R.P.F. Iugoslavia, Iosif Broz-Tito. Cele două guverne și-au confirmat hotărîrea de a depune și în viitor toate eforturile pentru a duce mai hotărît o politică de coexistență, a rezolva prin tratative și acorduri toate problemele internaționale. În cadrul tratativelor a fost examinată de asemenea problema dezvoltării relațiilor economice și culturale.

Vizita tovarășului N. S. Hrușciov în R.S.S. Estonă

TALLIN 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17-18 iunie tovarășul N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S. a vizitat R.S.S. Estonă.

La 17 iunie el a vizitat orașul Tartu, colhozul „Kaardiviaelane", raionul Tapa. Tovarășul Hrușciov a stat de vorbă cu președintele colhozului, cu membri ai conducerii și cu colhoznici. El s-a interesat de problemele sporirii producției agricole, despre felul în care se îndeplinesc hotărîrile plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. Apoi tovarășul Hrușciov a vizitat sovhozul „Visu". În seara zilei de 17 iunie el a asistat la un concert dat la Tallin de maeștri ai artei din republică. Publicul a întîmpinat cu aplauze furtunoase apariția în sală a tovarășului N. S. Hrușciov.

La 18 iunie, tovarășul N. S. Hrușciov a discutat cu conducătorii organizațiilor republicane și orășenești despre dezvoltarea agriculturii în R.S.S. Estonă.

Vizita lui Nehru în U.R.S.S.

MAGNITOGORSK 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 iunie, K. I. Polukin, președintele Comitetului executiv al Sovietului Orășenesc de deputați al oamenilor muncii din Magnitogorsk, a oferit un dejun în cinstea lui Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India.

După aceea, primul ministru al Indiei, persoanele care îl însoțesc, precum și delegația ziariștilor indieni au vizitat timp de cîteva ore marele combinat metalurgic „Stalin" din Magnitogorsk. Ei au vizitat de asemenea abatajele minei de fier din muntele Magnitnaia.

In seara zilei de 17 iunie, Jawaharlal Nehru și persoanele care îl însoțesc au părăsit Magnitogorskul, plecînd la Sverdlovsk pe calea aerului.

SVERDLOVSK 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 iunie, au sosit la Sverdlovsk, venind din Magnitogorsk, Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India și persoanele care îl însoțesc.

Jawaharlal Nehru s-a urcat într-o mașină deschisă împodobită cu flori, cu drapelele naționale ale Republicii India și Uniunii Sovietice. Pe străzile orașului el a fost salutat de zeci de mii de oameni ai muncii din Ural. Răsunau aclamațiile: „Trăiască prietenia dintre popoarele Uniunii Sovietice și Republicii India", „Trăiască marele popor indian!", „Trăiască pacea în întreaga lume!".

In aceeași zi a sosit la Sverdlovsk grupul de ziariști indieni.

Consfătuirea celor trei miniștri de externe occidentali a luat sfîrșit

NEW YORK 18 (Agerpres). — La 17 iunie s-a încheiat la New York consfătuirea miniștrilor Afacerilor Externe ai celor trei puteri occidentale — S.U.A., Angliei și Franței. După încheierea consfătuirii a fost dat publicității un scurt comunicat comun redactat în termeni destul de vagi și din care nu se poate deduce cuprinsul concret al tratativelor.

După cum rezultă din comunicat, cei trei miniștri au discutat nota guvernului sovietic din 13 iunie a.c. adresată guvernelor celor trei puteri, în problema conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri. In comunicat se spune că „a sosit timpul pentru a depune noi eforturi menite să înlăture cauzele conflictului" din relațiile internaționale.

In continuare se arată că miniștrii au avut o întrevedere cu cancelarul Adenauer. Comunicatul nu pomenește nimic despre cuprinsul acestor tratative, dar presa americană a arătat că s-au discutat problemele legate de invitația adresată lui Adenauer de a vizita Moscova.

In comunicat se spune că înainte de conferința șefilor guvernelor celor patru puteri, care urmează să aibă loc la Geneva, vor avea loc la Paris consultări ale celor trei puteri occidentale cu alte țări — membre ale Uniunii nord-atlantice.

Se subliniază îndeosebi că cele trei puteri occidentale intenționează să urmeze și de acum înainte aceeași „politică comună" pe care au dus-o pînă în prezent.

★

NEW YORK 18 (Agerpres). — TASS transmite: Știrile transmise de corespondenții americani despre rezultatele întîlnirii separate a miniștrilor Afacerilor Externe ai S.U.A., Angliei și Franței vădesc că în cursul acestor tratative s-au manifestat grave divergențe între participanții la întîlnire în problemele legate de apropiata conferință a șefilor guvernelor celor patru puteri.

Aceste divergențe sînt dovedite între altele de caracterul vag al comunicatului dat publicității de cei trei miniștri.

In comunicat se ocolesc problemele concrete care au constituit, după cum relatează presa, obiectul tratativelor.

Ziarele scriu că S.U.A. n-au reușit să obțină adoptarea principiului ca sfera problemelor care ar putea fi discutate la conferință să fie limitată. Miniștrii n-au căzut de acord asupra proiectului de ordine de zi a conferinței pe care ei intenționau s-o discute cu V. M. Molotov la San Francisco.

Cine se află în spatele rebelilor din Argentina

NEW YORK 18 (Agerpres). — Corespondentul din Buenos Aires al agenției United Press transmite o informație despre evenimentele din Argentina în care subliniază că principalii complotiști din răscoala de la 16 iunie au fost, ca și în 1951, ofițerii de marină, care au făcut instrucție la bazele militare ale flotei S.U.A.

PARIS 18 (Agerpres). — Ziarele „Liberation" și „L'Humanite" subliniază că evenimentele din Argentina „poartă pecetea" atît a cardinalului Spellman cît și a Washingtonului și Wall Streetului.

Ziarul „L'Humanite" scrie că evenimentele care au avut loc la Buenos Aires au aceleași caracteristici ca și acțiunile de violență comise în trecut în Brazilia și în alte țări din America Latină.

BUENOS AIRES 18 (Agerpres). — Postul de radio guvernamental din Argentina a anunțat că în țară a fost restabilită liniștea.

Deși nu se cunoaște exact numărul victimelor provocate de recenta rebeliune din Argentina, ziarul „La Nacion" scrie că au fost ucise 360 de persoane, iar alte 600 au fost rănite.

In țară continuă să fie menținută starea de asediu.

Delegații sosite la Moscova în drum spre Helsinki

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS transmite: În dimineața zilei de 18 iunie reprezentanții vieții publice din Moscova au întîmpinat într-un cadru festiv pe delegațiile Republicii Populare Chineze, Republicii Democrate Vietnam, Japoniei și Noii Zeelande, care se află în drum spre Helsinki, unde vor participa la lucrările Adunării Mondiale a Păcii.

În numele Comitetului sovietic pentru apărarea păcii, oaspeții au fost salutați de Zinaida Lebedeva, vicepreședinte al Comitetului.

La miting au luat cuvîntul reprezentanți ai delegațiilor care au transmis locuitorilor Moscovei un salut cordial din partea popoarelor țărilor lor și mulțumiri pentru primirea ospitalieră

La Moscova a sosit de asemenea, în drum spre Helsinki, delegația partizanilor păcii din R. P. Mongolă în frunte cu Bazarîn Sirendib, președintele Comitetului național pentru apărarea păcii.

Incheierea Congresului U.T.M. din R. P. Ungară

BUDAPESTA 18 (Agerpres). M.T.I.

În ședința din 17 iunie a Congresului U.T.M. din R.P. Ungară, tovarășul Matyas Rakosi, a rostit o amplă cuvîntare în numele Partidului celor ce muncesc din Ungaria.

In ședința din 18 iunie congresul a discutat punctul 3 de pe ordinea de zi — modificări în statutul Uniunii. Raportul a fost prezentat de János Molnár, secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Muncitor din R. P. Ungară. După discuții, Congresul a adoptat în unanimitate, cu unele schimbări neînsemnate, proiectul de statut modificat.

Apoi congresul, prin vot secret, a ales Comitetul Central alcătuit din 69 de membri și 13 supleanți și comisia de revizie compusă din 15 persoane.

A fost adoptat textul unei scrisori de salut către Comitetul Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, precum și textul unei scrisori de salut adresată Comitetului Central al U. T. C. L. din U.R.S.S.

Congresul a adresat un apel către tineretul muncitor din Ungaria, îndemnîndu-l să lupte cu dîrzenie pentru îndeplinirea sarcinilor puse de Partidul celor ce muncesc din Ungaria în opera de construire a socialismului.

Cu aceasta, congresul și-a încheiat lucrările.

În cadrul plenarei Comitetului Central nou ales, care a avut loc după terminarea congresului, au fost alese Biroul Comitetului Central și secretariatul Comitetului Central. Joszef Szakali a fost ales prim-secretar al C.C., Janos Gastony, Ervin Holos, Istvan Kadas, Janos Molnar, Iulia Turgoni au fost aleși secretari.

33.000 marinari americani în grevă

NEW YORK 18 (Agerpres). — Un purtător de cuvînt al Uniunii maritime naționale, sindicat al marinarilor americani afiliat la CIO, anunță că marinarii din 18 porturi de pe coasta de est a S. U. A. și din golful Mexicului au declarat grevă. Numărul greviștilor se ridică la 33.000 amenințînd să imobilizeze în porturi peste 1.000 de vase de transport și de mărfuri, adică aproximativ jumătate din întreaga flotă comercială particulară a S.U.A.

Greva a izbucnit deoarece conducerea unui grup de societăți de transport maritim care duceau tratative cu Uniunea maritimă națională pentru încheierea noului contract colectiv a respins net toate propunerile sindicatului.

Campionatele europene de volei

De vorbă cu participanții

Filele carnetului de reporter se întorc una după alta. Diverse aspecte, cum ar fi excelenta organizare, buna pregătire a voleibaliștilor, calitatea arbitrajelor, sportivitatea spectatorilor noștri, chiar și mici amănunte ca de pildă tabela de afișaj luminoasă... — despre toate acestea discută cu aprindere sportivii și sportivele din diferite țări ale Europei, care s-au întîlnit în Capitala patriei noastre la marea întrecere. În tribuna rezervată loturilor de sportivi, voia bună, rîsetele, încurajările adresate celor care se întrec pe teren, toate acestea întrețin un spirit prietenesc, de adevărați sportivi. Unguri și bulgari, egipteni și romîni, cehoslovaci și iugoslavi, toți discută cu aprindere despre înalta factură tehnică a partidelor.

Am surprins-o la un moment dat singură pe Liliana Ivanova, căpitana echipei reprezentative a R. P. Bulgaria. Am căutat să aflu cîteva păreri de la această tînără și talentată jucătoare, în legătură cu valoarea echipelor participante.

„Despre fete (este vorba de toate reprezentativele feminine participante la aceste campionate) aș vrea firește să vorbesc mai mult. Ce să spun? Voleibalistele sovietice sînt net superioare celorlalte echipe. Vera Ozerova și Ciudina au dovedit din nou înalta lor clasă. De altfel reprezentativa Uniunii Sovietice se îndreaptă cu mari pași spre titlul suprem. Întrecerea echipelor masculine este și ea foarte dîrză, multe echipe fiind de valoare apropiată, dar cîștigătorul titlului european nu-l vom putea afla desigur decît la 26 iunie".

Înconjurați de toată atenția și simpatia sînt și voleibaliștii de pe celălalt țărm al Mediteranei — sportivii din țara Nilului — egiptenii. Sînt cu toții în tribună și urmăresc pasionanta întrecere dintre voleibaliștii romîni și polonezi. Abdel Azid Ged jucătorul cu nr. 3, pe care spectatorii l-au aplaudat atît de entuziaști, mi-a povestit despre dorința lui și a celorlalți coechipieri de a juca cît mai mult volei, despre dorința ca și în țara lui voleiul să cunoască o mai mare dezvoltare, ca mai mulți tineri să practice acest sport, care, într-adevăr „este un sport minunat".

Firește bucuria lui ca și a celorlalți colegi, este cu atît mai mare cu cît echipa Egiptului învinsese cu o zi în urmă reprezentativa Austriei. „Este prima noastră victorie internațională", ne-a spus Abdel Azid Ged.

Fără-ndoială că filele carnetului nu s-au consumat. Ele cuprind și alte aspecte interesante pe care le vom aduce la cunoștință tinerilor noștri cititori cît mai curînd.

R. CALARAȘANU

15.000 de spectatori au ovaționat pe voleibaliștii noștri care au întrecut puternica reprezentativă a R. P. Polone cu scorul de 3—2.

In clișeu: **o fază din întrecerea celor două echipe.**

Turneul final al campionatelor europene de volei

Astăzi începe turneul final al campionatelor europene de volei care se desfășoară pe terenurile instalate în incinta stadionului Dinamo din Capitală. Cu acest prilej, la ora 16, va avea loc festivitatea oficială de deschidere a campionatelor.

În zilele de duminică și luni jocurile se vor desfășura după următorul program:

Duminică 19 iunie: teren I. ora 8,30: U.R.S.S. — R. P. Ungară (m); R. Cehoslovacă — R. P Polonă (m); ora 16: festivitatea de deschidere a campionatelor europene de volei; ora 17: R. P. Bulgaria — R.P.R. (f); R.P.F. Iugoslavia — R.P.R. (m); U.R.S.S. — R. Cehoslovacă (f). Teren III: ora 8,30: R. P. Ungară — R. P. Polonă (f); R. P. Bulgaria — Franța (m).

Luni 20 iunie: teren I. ora 8,30: R. P. Albania — Finlanda (m); Franța — U.R.S.S. (m); ora 16,30: R. P. Ungară — R. Cehoslovacă (m); R.P.R. — R. P. Polonă (m); R.P.F. Iugoslavia — R. P. Bulgaria (m). Teren III: ora 8,30: Austria — Belgia (m); Egipt — Italia (m).

O nouă victorie a reprezentativei R. P. R. de polo pe apă

MOSCOVA 18 (Agerpres). — La 17 iunie a luat sfîrșit turneul internațional de polo pe apă desfășurat la Moscova.

În ultima zi a turneului echipa R.P.R. a reușit să întreacă reprezentativa Italiei cu scorul de 5—4 (3—2).

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Înfrățirea între popoare, Gh. Doja: Mandy; **Republica, Elena Pavel;** Astă seară se va termina totul; **Donca Simo, Aurel Vlaicu:** Umberto D.; **Magheru, 8 Mai:** Cei trei mușchetari; **Filimon Sîrbu, București, Alex. Gorki:** Copiii fericiți, Doamnele, O poznă primejdioasă; **Timpuri Noi:** Actualitatea în imagini, Noutățile zilei, Alpinism, Vițelul de paie, Drumul prin taigă; **Lumina:** Contele Mișka; **Victoria:** Descoperirea misterioasă; **Tineretului:** Misterul lacului din munți; **Alex. Popov, Flacăra:** Eu și bunicul; **8 Martie:** Conștiința; **Vasile Roaită, Popular:** A fost odată un împărat; **Cultural:** Libelula; **Unirea:** Răzbunarea; **C. David:** Marea aventură; **Arta, Miorița:** Imblînzitoarea de tigri; **Munca, Rahova:** Merele de aur; **Moșilor:** Frumusețea diavolului; **23 August:** Cine-și iubește nevasta; **Ilie Pintilie:** Cei 13; **M. Eminescu:** Incercarea fidelității; **Volga, Boleslaw Bierut:** Un om teribil; **Libertății:** Neamul Jurbinilor; **N. Bălcescu:** 2 x 2 fac cîteodată 5; **Gh. Coșbuc:** Insula misterioasă; **Olga Bancic:** Mînăstirea din Parma.

Documentar

ORGANIZAȚIA NAȚIUNILOR UNITE

Intre 20 și 26 iunie are loc la San Francisco sesiunea jubiliară a O.N.U., închinată împlinirii a zece ani de la întemeierea acestei organizații internaționale. La capătul unui deceniu de existență a O.N.U., popoarele își afirmă cu o energie sporită dorința de a menține și consolida pacea cucerită cu prețul atîtor jertfe, cauză în numele căreia, la 26 iunie 1945, s-a dat viață Organizației Națiunilor Unite. Ideea menținerii păcii și realizării unei destinderi în relațiile între state întrunește în zilele noastre adeziunea celor mai largi și influente cercuri ale opiniei publice mondiale și tocmai de aceea acționează într-o măsură tot mai mare asupra desfășurării vieții internaționale. În aceste condiții, un rol însemnat revine Organizației Națiunilor Unite, chemată să fie un mijloc al asigurării securității în colectiv a tuturor statelor, un for al înțelegerii între popoare și nici de cum instrumentul politicii „de forță" a unei puteri sau a unor puteri așa cum ea a devenit în unele perioade ale ultimilor ani. Organizația Națiunilor Unite a dovedit prin însăși existența ei — și va trebui și de acum înainte să dovedească pe o scară mult mai largă — posibilitatea coexistenței pașnice a statelor cu sisteme politice și sociale diferite. În ceea ce privește Uniunea Sovietică și celelalte țări din lagărul socialist — membre ale O.N.U. — ele au demonstrat în practică dorința de înțelegere pașnică.

Cum a luat ființă O. N. U.

Existența Organizației Națiunilor Unite a devenit posibilă ca o urmare directă a înfrîngerilor suferite de statele fasciste în ultimul război mondial sub loviturile puterilor aliate și în primul rînd ale U.R.S.S.

La conferința care a avut loc la Moscova între 19—30 octombrie 1943 a reprezentanților guvernelor U.R.S.S., S.U.A. și Angliei, s-a ridicat problema asigurării securității generale în perioada de după război. In declarația comună a conferinței se sublinia necesitatea

„creării în termenul cel mai scurt a unei organizații internaționale pentru menținerea păcii și securității, bazată pe principiul egalității și suveranității tuturor țărilor iubitoare de pace, mari și mici".

Aceeași idee o găsim reafirmată în declarația conferinței de la Teheran (1 decembrie 1943), conferință la care au luat parte conducătorii U.R.S.S., S.U.A. și Angliei. Pe baza hotărîrilor de la Moscova și Teheran, reprezentanții celor trei puteri s-au întîlnit la Dumbarton Oaks (o suburbie a orașului Washington), între 21 august și 28 septembrie 1944. Aci s-a discutat în amănunțime structura noii organizații, precum și modul ei de funcționare. Pe baza discuțiilor purtate, s-a trecut la redactarea tezelor unui proiect de Cartă a Națiunilor Unite. La Dumbarton Oaks și-au găsit reglementarea marea majoritate a problemelor legate de existența O.N.U., cu excepția unei singure probleme și anume problema sistemului de votare în noua organizație, respectiv mecanismul luării hotărîrilor. Această problemă a putut fi rezolvată la conferința de la Yalta (4—12 februarie 1945), conferință care a reunit în jurul mesei tratativelor pe I. V. Stalin, F. D. Roosevelt și W. Churchill. La Yalta s-a stabilit că la baza activității Organizației Națiunilor Unite trebuie să stea principiul unanimității marilor puteri, principiul înțelegerii și colaborării între ele — principiu care, precum se știe, a stat la baza coaliției antihitleriste în anii războiului.

„Intîlnirea noastră, aci în Crimeea — se spune în declarația de la Yalta — a reafirmat hotărîrea noastră comună de a menține și a întări și în timpul păcii viitoare aceeași unitate de acțiune care a făcut ca victoria în acest război să fie posibilă și sigură pentru Națiunile Unite".

Hotărîrile luate la Yalta creiau condițiile necesare făuririi noii organizații internaționale. În acest scop, la San Francisco, a fost convocată conferința Națiunilor Unite. Această conferință s-a deschis la 25 aprilie 1945 și la ea erau prezenți reprezentanți ai 49 de state.

Conferința de la San Francisco a dat posibilitatea să se manifeste mai multe puncte de vedere referitoare la rolul O.N.U. Dacă delegația sovietică lupta pentru ca O.N.U. să devină un organ eficient de menținere a păcii, în schimb unii reprezentanți occidentali încercau să reducă la maximum posibilitatea ca O.N.U. să acționeze în direcția apărării păcii. Este semnificativ că puterile occidentale și guvernele țărilor legate de acestea au propus în timpul conferinței de la San Francisco un număr de 1.200 amendamente la Carta O.N.U., amendamente care tipărite alcătuiau un volum de 400 pagini. Cea mai mare parte a acestor amendamente erau îndreptate împotriva principiului unanimității marilor puteri, împotriva dreptului de veto al fiecăreia dintre marile puteri. Or, prin aceasta se urmărea să se creeze terenul prielnic pentru a se impune Uniunii Sovietice hotărîri împotriva voinței ei.

Era limpede că anumite guverne vroiau să creeze Organizația Națiunilor Unite după chipul și asemănarea defunctei Ligi a Națiunilor. După cum se știe, Liga Națiunilor a fost creată imediat după primul război mondial; ea s-a dovedit însă incapabilă să pună frîu agresorilor imperialiști. Liga Națiunilor a avut o existență lipsită de glorie, falimentul ei nefiind altceva decît expresia falimentului oricărei politici care în loc să prevină agresiunea nu face altceva decît o stimulează. I. V. Stalin a subliniat că Organizația Națiunilor Unite nu trebuie să fie o repetare a Ligii Națiunilor de tristă amintire care nu avea nici drepturi, nici mijloace pentru preîntîmpinarea agresiunii.

Eforturile Uniunii Sovietice au dat roade astfel încît conferința de la San Francisco a reușit, la 26 iunie 1945, să ajungă la o înțelegere asupra Cartei O.N.U. și să adopte textul ei definitiv. Carta O.N.U. a intrat în vigoare la 24 octombrie 1945. Acest eveniment a fost întîmpinat cu bucurie de către popoare, care și-au pus mari speranțe în Organizația Națiunilor Unite.

Ce este Carta O. N. U.

Carta O.N.U. este documentul fundamental care consemnează scopul și principiile de activitate ale Organizației Națiunilor Unite. Regulile stabilite de Cartă au fost acceptate de către toate statele membre ale O.N.U. ca norme obligatorii de comportare. La baza acestor reguli stă principiul colaborării și înțelegerii între popoare și al respectului reciproc pentru independența și suveranitatea națională.

Carta O.N.U. cuprinde 111 articole. Preambulul Cartei — adică partea introductivă a documentului care conține o expunere a motivelor care au dus la crearea O.N.U. — exprimă voința popoarelor Națiunilor Unite de a feri „generațiile viitoare de flagelul războiului care de două ori în răstimpul unei generații a impus omenirii suferințe nespuse".

În articolul 1 al Cartei O.N.U. sînt precizate țelurile O.N.U. și anume:

1. A menține pacea și securitatea internațională și în acest scop a lua măsuri comune efective pentru prevenirea și înlăturarea situațiilor de amenințare a păcii; a suprima actele de agresiune și alte acte de încălcare a păcii; a lichida și rezolva prin mijloace pașnice, pe baza principiilor de justiție și drept internațional, conflictele internaționale și situațiile care pot duce la încălcarea păcii;
2. A dezvolta între națiuni raporturi de prietenie pe baza respectării principiului egalității în drepturi a popoarelor și a dreptului lor la autodeterminare și a lua orice alte măsuri corespunzătoare pentru întărirea păcii în lume;
3. A realiza cooperarea între națiuni în rezolvarea problemelor internaționale de ordin economic, social, cultural și umanitar; a încuraja și dezvolta respectul pentru drepturile omului și pentru libertățile de bază pentru toți oamenii, indiferent de rasă, sex, limbă și religie;
4. A deveni centrul de coordonare a acțiunilor întreprinse de națiuni pentru realizarea acestor scopuri comune.

Carta O.N.U. a stabilit ca pentru buna funcționare a Organizației Națiunilor Unite să se creeze șase organe principale a căror activitate să fie ajutată de existența unor organe secundare. Cele șase organe principale sînt: Consiliul de Securitate, Adunarea Generală, Consiliul Economic și Social, Consiliul de Tutelă, Curtea Internațională de Justiție, precum și Secretariatul.

Dintre acestea cele mai însemnate prin rolul ce le-a fost rezervat sînt Consiliul de Securitate și Adunarea Generală. In stabilirea atribuțiilor acestor organe s-a ținut seamă de experiența tristă a Ligii Națiunilor. La Liga Națiunilor, Consiliul și Adunarea aveau o competență identică și dispuneau de puteri egale, ceea ce dădea naștere la diferite defecțiuni care în ultimă instanță anulau capacitatea organizatorică a Ligii. De asemenea hotărîrile erau luate cu unanimitate de voturi — absolut ale tuturor membrilor Ligii. Era deci suficient ca un singur stat ca, de pildă, Luxemburg, să se opună pentru ca să împiedice luarea unei hotărîri.

Carta O.N.U. delimitează de aceea atribuțiile Consiliului de Securitate și cele ale Adunării Generale. In problemele privind pacea și securitatea internațională, articolul 24, paragraful 1, conferă Consiliului de Securitate răspunderea principală. Consiliul de Securitate este format din 11 membri dintre care cinci sînt permanenți și anume marile puteri: U.R.S.S., S.U.A., Anglia, Franța și China. Ceilalți șase membri sînt aleși în mod periodic de către Adunarea Generală ținîndu-se seama de principiul reprezentării tuturor zonelor geografice. În Consiliul de Securitate hotărîrile se iau în felul următor: în chestiunile de procedură sînt necesare voturile a șapte membri, indiferent dacă sînt sau nu permanenți; în chestiunile neprocedurale și cu deosebire în chestiunile legate de pacea și securitatea popoarelor nu se pot lua hotărîri decît în cazul cînd ele întrunesc voturile tuturor membrilor permanenți, adică voturile statelor care poartă principala răspundere a păcii. Această prevedere izvorăște din necesitatea asigurării unității de acțiune a tuturor marilor puteri, din necesitatea realizării coexistenței pașnice. V. M. Molotov a subliniat că acest principiu nu a fost adoptat la întîmplare:

„Recunoașterea acestui principiu exprimă dorința Națiunilor Unite de a asigura acordul și unanimitatea marilor puteri în ceea ce privește impiedicarea oricărei agresiuni eventuale".

Trebuie subliniat că, de la înființarea O.N.U. și pînă în prezent, principiul unanimității marilor puteri este ținta atacurilor cercurilor reacționare, îndeosebi din S.U.A.

In ceea ce privește Adunarea Generală a O.N.U., aci hotărîrile importante se iau cu o majoritate de două treimi. Astfel, guvernele interesate în accentuarea încordării internaționale au putut să organizeze o adevărată „mașină de vot" — creată cu concursul guvernelor unor țări dependente din punct de vedere economic și politic de S.U.A. — care să strecoare o serie de hotărîri primejdioase pentru pace, cum a fost hotărîrea ilegală care a declarat China populară drept „agresoare" în Coreea. O uriașă lovitură a fost dată prestigiului O.N.U. prin terfelirea numelui acestei organizații în agresiunea americană din Coreea.

Potrivit Cartei, pe lîngă cele șase organe principale, există o serie de comisii și comitete destinate să rezolve anumite probleme. Iată un exemplu: cea mai vie năzuință a popoarelor este să se pună capăt cursei înarmărilor care primejduiește pacea lumii și să se treacă la o reducere a armamentelor și forțelor armate precum și la interzicerea armei atomice. In acest scop, funcționează Comisia O.N.U. pentru dezarmare, al cărei subcomitet s-a întrunit la Londra. Cercurile agresive încearcă însă să abuzeze de prevederile Cartei O.N.U. și să creeze tot felul de comisii care, în loc să reglementeze problemele spinoase, nu fac altceva decît să le complice. Aceste comisii le sînt însă necesare pentru ca, la adăpostul lor, cercurile imperialiste să se poată amesteca în treburile interne ale altor state.

Prevederile Cartei O.N.U. (respectiv articolul 52) au fost grosolan încălcate prin crearea unor grupări agresive ca pactul nord-atlantic, SEATO, uniunea vest-europeană etc. Aceste încălcări, ca și altele, sînt mărturia politicii anumitor forțe care vor să transforme O.N.U. într-un instrument al politicii lor. Faptul că nici pînă în prezent n-au fost primite în O.N.U. toate statele care conform Cartei O.N.U. au dreptul, printre care și țara noastră, iar drepturile legale ale Chinei n-au fost restabilite, arată că unele puteri nu sînt interesate ca O.N.U. să capete caracterul universal indispensabil înfăptuirii țelurilor sale.

★

Cei 10 ani de existență ai O.N.U. au arătat că există posibilitatea ca, pe baza respectării Cartei, această organizație să contribuie la reglementarea pașnică a problemelor internaționale, la asigurarea securității generale. Rezultate pozitive au fost obținute în examinarea unor probleme internaționale și în clarificarea poziției diferitelor state. Dar aceasta nu este suficient. Pentru ca O.N.U. să fie cu adevărat un mijloc eficace de întărire a păcii este nevoie ca toate puterile să se arate interesate ca această organizație internațională să corespundă țelurilor pentru care a fost creată, țeluri atît de clar stabilite în Carta Organizației Națiunilor Unite.

EDGARD OBERST

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60 10, 7.81.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".